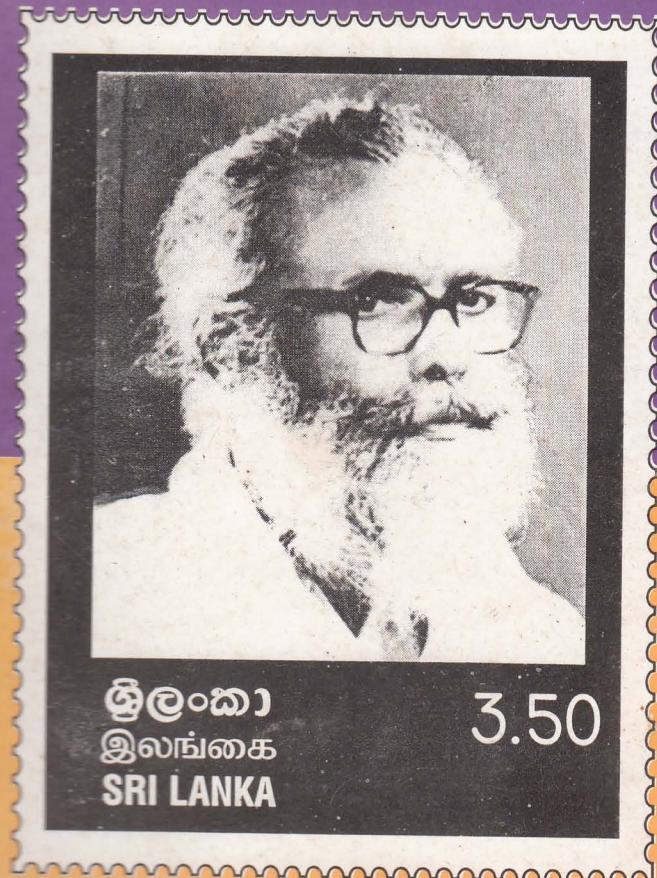
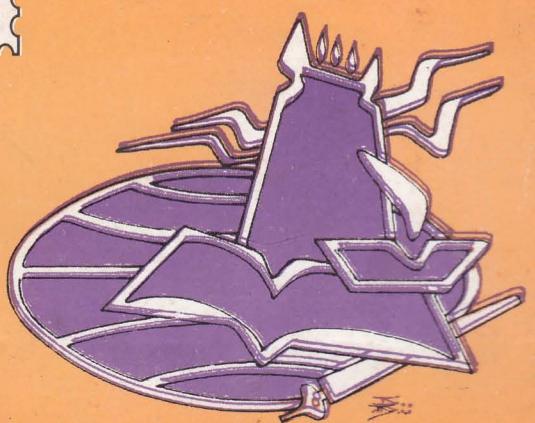

முத்தீரையிற் பன்டிதமணி

பன்டிதமணி
நால் வெளியீட்டுச் சபை
உரும்பிராய்.
04-12-1999

முத்திரையிற் பண்டிதமணி

முத்திரை வெளியீட்டு விழா மலர்

இலக்கிய கலாநிதி
பண்டிதமணி சி. கணபதியின்வள அவர்களின்
நாறாவது பிறந்த தின நிறைவேக குறிக்கும்
விசேட மலர்.

வெளியீடு:
பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை
உரும்பிராய்.

04-12-1999

மலர்க் குழுவினர்

ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம்
சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை
திரு. சோ. பரமசாமி
பண்டிதத் தொன். பாக்கியம்
திரு. வே. தனபாலசிங்கம்
மண்ணவன் மு. கந்தப்பு

70/2

இலக்கிய கலாநிதி
பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

வெளியீட்டுரை

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாவது பிறந்துள்ள நிறைவேயாட்டிய விழாக்கள் நாடெங்கிலும் பரவலாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறித்த நூற்றாண்டு விழாவேயாட்டிப் பண்டிதமணி அவர்களைக் கொரவிக்கும் வகையில் தபால் திணைக்காலம் பண்டிதமணி அவர்களது உருவந்தாங்கிய தபாற்றலை ஒன்றினை வெளியீடு முன்வந்த செய்தி மிகவும் மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

சமூத்தின் பல பாகங்களிலும் காலத்துக்குக் காலஞ்சு செயற்கருஞ் சேவை புரிந்த வர்களைக் கொரவிக்கும் நோக்குடன் அரசு நினைவு முத்திரைகளை வெளியீட்டு வருகின்றது.

தமிழ் அறிஞர்களைப் பொறுத்தவரை நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான் அவர்களைக் கொரவித்து 29-10-1971 இல் நினைவு முத்திரையை வெளியீடு செய்தது. தமிழ் மக்கள் பெருமிதம் அடைந்தார்கள். தொடர்ந்தும் தமிழ் அறிஞர்களை நினைவுக்கும் வகையில் முத்திரைகள் வெளியீடுப்பட்டன.

இந்த நாட்டில் தலை சிறந்த தமிழ் அறிஞர் என்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினாலும் தகுதி வாய்ந்த பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களாலும் பல சந்தர்ப்பங்களிற் பாராட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டவர்கள் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். ஜீவந்தராக இருக்கும் பொழுதே அவருக்கு எடுக்கப்பட்ட விழாக்களோ அநேகம். அவரது சீவியத்தில் இறுதியாகக் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக விழா நாயகராகவே இருந்தவர்கள். அன்னவரது நூற்றாவது பிறந்த தின நிறைவேயாட்டிய விழாவில் ஓர் அங்கமாக இலங்கை தபால் திணைக்காலம் அவரது உருவம் பொறித்த தபாற்றலையை வெளியீடு முன் வந்திருக்கின்றது. இன்று முத்திரையிற் காட்சியளிக்கின்றார் பண்டிதமணி அவர்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் உலகெங்கும் காட்சிதர இருக்கின்றார். பண்டிதமணி அவர்களது சரித்திரத்தில் இந்நாள் (04-12-1999 சனிக்கிழமை) பொன்னான நாள் ஆகும்.

பண்டிதமணி அவர்கள் சேவையில் இருந்து ஒய்வு பெற்ற பொழுது மணிவிழா மலரும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதி என்ற கொரவ விருதினை வழங்கிய பொழுது கலாநிதி மலரும் இயற்கை எய்திய பின்னர் பண்டிதமணி நினைவு மலரும் காத்திரமான முறையில் வெளியீடு செய்யப் பெற்றன. இப்பொழுது முத்திரையிற் பண்டிதமணி என்ற தலைப்பைக் கொண்ட சிறப்பு மலர் வெளிவருகிறது.

முத்திரை வெளியீட்டு விழாவினை முன்னிட்டு வெளிவரும் இம்மலருக்கு பெரியவர் கள் பலர் இனிய வாழ்த்துச் செய்திகளையும் அருமையான கவிதைகளையும் பொருள் பொதிந்த கட்டுரைகளையும் ஆக்கி அளித்துள்ளனர். இம்மலர் பண்டிதமணி அவர்களது பெருமைகளையெல்லாம் எடுத்துரைக்கும் ஒரு கணதியான மலர் என்றே கருதுகின்றாம்.

பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் கொழும்புப் பிரதிநிதியாக இருந்து பணியாற்றுகின்றார் ஒய்வு பெற்ற கல்விப்பணிப்பாளரும் பண்டிதமணி அவர்களது அனுக்கத் தொண்டருமான திரு. குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள். குறித்த முத்திரை வெளியீட்டின் பொருட்டு அவர் உழைத்த உழைப்பு மகத்தானது. அவர்களுக்கு எங்கள் விசேட நன்றி உரித்தாகுக.

செய்திகள், கவிதைகள், கட்டுரைகளை வகைப்படுத்தி ஒழுங்குகள் செய்ததுடன் சர்வத்தாள்களை ஒத்துப்பார்த்தல் ஈறாக ஊக்கமாகப் பணிபுரிந்தவர் சைவப்புலவர்கள். செல்லத்துரை அவர்கள்.

கவர்ச்சிகரமான முறையில் அட்டைப்படத்தை அழகாக ஆக்கித்தந்தவர் நாட்றிந்த ஓவியர் திரு. வை. சிவசுப்பிரமணியம் (றமணி) அவர்களாவர். அட்டைப்படத்தை அச்சிட்டு உதவியவர்கள் நல்லூர் பிள்ளையார் அச்சகத்தினர். அனைவரும் பெருநன்றிக்கு உரியவர்கள்.

முத்திரை வெளியீட்டு விழா நடக்கின்ற நாளில் நூற்றாண்டு விழாவை முன் னிட்டு இடம் பெற்ற பேச்சு, கட்டுரை மரபுக்கவிதைப் போட்டிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களுக்கான பரிசில்களை வழங்கப் பெறிதும் விருப்பினோம். இனுவில் அண்ணா தொழிலகத்தினர், உரும்பிராய் க. தா. வேலுப்பிள்ளை குடும்பத்தினர், இனுவில் செ. சோதிப்பெருமான் (ஜே. பி) முதலானவர்கள் பேராதரவு நல்கினார்கள்.

குறித்த போட்டிகள் சிறப்பாக இடம்பெற ஒத்துழைப்பு நல்கிய மாணவர்களுக்கும் அதிபர் ஆசிரியர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும், நடுவர்களுக்கும் மனப்பூர்வமான நன்றிகளை தெரிவிக்கிறோம்.

முத்திரை வெளியீட்டு விழா நன்கு நடைபெற எல்லாவழிகளிலும் மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தினர். முத்திரை வெளியீட்டு விழா இவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கான பூர்வாங்க வேலைகளில் இரவு பகலாக ஈடுபட்டவர் இளைப்பாறிய தபாலதிபர் சுப்பிரமணியம் மயில் வாகனம் அவர்கள். பிரதி அஞ்சலமா அதிபர் நாயகம் (வடமாகாணம்) அவர்களும், அஞ்சல அத்தியட்சகர் (யாழ்ப்பாணம்) அவர்களும் துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள். முத்திரைப் பணியகத்தினர் (கொழும்பு) முத்திரையை வெளியிடுவதற்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டனர். சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை நன்றி தெரிவிக்கிறது.

அசர வேகத்தில் இம் மலரை அச்சிட்டுத்தந்த பாரதி பதிப்பகத்தினரும் நன்றிக்குரியர்.

உரும்பிராய்மேற்கு,

உரும்பிராய்.

04-12-1999

அ. பஞ்சாட்சாம்
காரியதரிசி
பண்டிதமணி நூ. வெ. சபை.

பொருளடக்கம்

அருளாசிச் செய்தி	01
ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்	
இரு சங்கல்பம்	02
மஹாராஜ ஸ்ரீ ச. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள்	
சவை அமுதமென வாழிவாழி	03
அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பிப்புலவர்	
நல்விருந்து	04
க. சண்முகநாதன்	
மேதை	05
பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை	
நல்லாசான்	06
சுந்தரம் டிவகலாலா	
ஏதறிஞர் பண்டிதமணி	07
அ. க. சிவகுானசுந்தரம்	
பண்டிதமணியின் சீர்த்தி நீடுவாழ்க	08
இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயதேசிகர்	
நாவலர் தம் மரபில் வந்தோன்	09
‘‘சேந்தன்’’	
பிராஸ்த்தனை உரை	10
இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு. கந்தையா	
முத்திரையிற் பண்டிதமணி	11
கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	
பண்டிதமணி நீடுவாழ்வர்	12
பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்	
ஒரே ஆண்டில் (1899) இரு தமிழ் அறிஞர்கள்	13
அ.கி. பத்மநாதன்	
தித்திப்பான செய்தி	14
பேராசிரியர் செ. பாலச்சந்திரன்	
பொன்னாள்	15
கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்	
கல்விக் கண்கள்	16
சி. தர்மராஜன்	
தினகரனிற் பண்டிதமணி	17
கலாகூரி இ. சிவகுருநாதன்	
தமிழகும் சைவத்துக்கும் பெருமை	18
ம. வ. கானமயில்நாதன்	
சமுத்துத் தமிழறிஞர்	19
ஆ. மகாலிங்கம்	
பண்டிதரையாவின் புசழ் பல்லாண்டுவாழும்	20
பண்டிதை பொன். பாக்கியம்	
முத்திரை வெளிவரல் நன்றே	21
முருகையன்	
இன்று அவரின் திருமுகம் முத்திரையிற் பெற்றோம்	22
சொக்கன்	

முத்திரை பொறித்த முதறிஞர்	22
பிரம்மஸீ மா. த. ந. வீரமணி ஜயர்	
என்றும் நினைவோம் இனிது	23
மன்னவன்	
முத்திரையிற் காண்போம் முகம்	23
பண்டிதர் க. சுசிதானந்தன்	
குருவணக்கம்	24
சைவப்புலவர் இ. செல்லத்துரை	
ஒரு ஞாபக முத்திரை	24
கவிஞர் வை. க. சிற்றம்பலம்	
எங்கள் பண்டிதமணி	25
உடுப்பிட்டி மணிப்புலவன்	
பண்டிதமணித்துவம்	26
ச. தங்கமாமயிலோன்	
உலகெங்கும் பண்டிதமணி	27
புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்	
பண்டிதமணி ஆசிரியர்க்கு ஆசிரியர்	28
இ. கந்தையா	
சீர்பெறவோர் முத்திரையும் வெளியிட்டார்	30
சோ. பரமசாமி	
பண்டிதமணி அவர்கள் அ னுப்பிய திருமண வாழ்த்து	31
வரதர்	
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை	33
குமாரசாமி சோமசுந்தரம்	
தினகரன் பண்டிதமணியின் நூறாண்டு விழா	36
தினகரன் வாரமஞ்சரி	
முத்திரைகள் பல பதித்த பண்டிதமணிக்கோர் முத்திரை	37
செல்லப்பா நடராசா	
பண்டிதமணி அவர்களும் அவர் பெற்ற பாராட்டுக்களும்	40
ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம்	
நாவலர் வழியில் நற்பணியாற்றிய பண்டிதமணி	46
பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணஜயர்	
முத்திரை பதித்தவருக்கு முத்திரை	48
பண்டிதர் க. உமாமகேஸ்வரன்	
வாழ்வியலின் அருங்கு செல்வம்	49
ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்	
இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்	50
இலக்கியப்பணி	
பிள்ளைக்கவி வ. சிவராசசிங்கம்	
தமிழால் உயர்ந்தோர்	54
ஆசிரிய சிரோமணி த. செல்வநாயகம்	
பண்டிதமணி நினைவு	56
அருள்திரு. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்	
முத்திரையும் பெற்றது நற்பேறு	56
சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை	

அருளாசிச் செய்தி

அன்புசார் பெருந்தகையீர்,

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடுவதையிட்டு பெரும் பூரிப்படைகின்றோம். சைவசமயமும் தமிழ் மொழியும் சிறந்து விளங்கும் இந்நாட்டில் சமயத்துக்கும், மொழி வளர்ச்சிக்கும் அயராது உழைத்தவர்கள் வரிசையில் பண்டிதமணியும் ஒருவராவார். தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக என்பது பொய்யாமொழி. இச்சொல்லுக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர் இலக்கிய கலாநிதி.

பார்ப்பதற்கு எளிமையும், பழகுவதற்கு இனிமையும் உடையவராகவும் கல்வியில் நிறைகுடமாகவும் வாழ்ந்தவர் பண்டிதமணியவர்கள். நல்லை நகர்வந்து இந்நாட்டுக்கு பெருமை தேடித்தந்த ஸ்ரீலஹூரீ ஆறுமுகநாவலர் பரம்பரையில் வாழ்ந்து வழிகாட்டிப் பல சிஷ்யர்களையும் இந்நாட்டுக்குத் தந்த பெருமைக்குரியவர். இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அறிஞர் பரம்பரையினரையும் உருவாக்கித் தந்தவர். நல்லைதோர் குருவாகவும் எழுத்தாளனாகவும் எழுதிய நூலை வெளியிடும் திறமை உடையவராகவும் விளங்குபவர் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆசிரியமணி பஞ்சாட்சரம் அவர்கள், பண்டிதமணி அவர்களுடையத் நினைவை மக்கள் மத்தியில் நினைவுட்டிக் கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியை தருகின்றது.

பண்டிதமணியின் பெயரினாலே நூல் வெளியிட்டுச் சபை அமைத்து வருடாவருடம் பண்டிதமணி அவர்களின் நூல்களை வெளியிட்டு, இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் மத்தியில் அவரின் நினைவுகளை நினைவுட்டிக் கொண்டிருப்பது நன்றிக்குரிய தாகும். நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாக நடைபெற்று எல்லோருக்கும் இந்நாட்டின் கல்விப் பாரம்பரியத்தை நினைவுட்டுவதாக அமைவதுக்கு இறையருளை வேண்டி, பண்டிதமணி யவர்களின் நினைவு மக்கள் மத்தியில் நிழலாட இறைவன் ஆசீர்வதிப்பானாக!

என்றும் வேண்டும் இன்பஅன்பு.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
நல்லூர்.

ஸ்ரீலஹூரீ சோமசுந்தர நேசிந் ஞானசம்பந்த
பரமாசராரிய ஸ்வாமிகள்
ஆதீன ஆதல்வர்
இரண்டால்து குருமஹா சந்திதானம்

ஒரு சங்கல்பம்

மாமேதை பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை யாவரும் அறிவர்.

‘‘எவ்ரெவர் எத்திறத்தார் அத்திறத்த ராய்நின்று
அவரவர்க் காவன கூறி - எவ்ரெவர்க்கும்
உப்பாலாய் நிற்பமற் றெம்முடையார் தம்முடையான்
எப்பாலு நிற்ப தென்’’

என்றவாறு வாழ்நாட்களை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தார்.

நல்லாசானாகப் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட சிவனேசச் செல்வன் பண்டிதமணி அவர்கள், தான் வாழ்ந்த நாட்டில் இடம்பெற்ற வரலாற்று விழுமியங்களை அராய்ந்தவர். வரலாற்று ரீதியாக வாழ்ந்தோரது பண்பாடுகளையும் கலாசாரங்களையும் ஆழ்ந்து சிந்தித்தவர். தாய்நாட்டுப்பற்றோடு நாகரிகமாக வாழ உதவும் சமயப் பண்பாடுகளையும் கலாசாரங்களையும் அறிந்ததோடு, அகத்தும் புறத்தும் சூழ்நிதிருந்த நிகழ்வுகளை ஒப்பீடு செய்து, திருமூலரால் அறியத்தரப்பட்ட இச்சிவபூமியை எவ்வாறு புனிதப் படுத்த வேண்டுமென்ற சிந்தனைகளில் ஈடுபட்டதனால், தன்னை மறந்து இல்லறத் தையும் மறந்து ஆறுமுகநாவலரது வழியைப் பின்பற்றி, இன்பதுன்பங்களையும் புறக் கணித்துவிட்டு ‘அமைதியாகவே’ வாழமுற்பட்டார். இதனால் கந்தபுராண தகூகாண்டா உரையாசிரியருமானார்.

‘‘ஜவகைப்புலன்களாலும், ஏனைய அகக்கருவிகளாலும், அவற்றிற்கப்பாற பட்ட உயிருணர்வாலும், அவ்வுணர்வழிந்துனின்ற பெருநிலையான உணர்வரிய உணர்வாலும், நுகரப்படும் இனிமைகள் என்னென்ன உண்டோ அவையாவும் இலக்கியங்களே’’ என்றபடி இலக்கியங்களை நினைந்து அமைதியாகத் தன்கருமங்களை ஆற்றிய தால், இவரை இலக்கிய கலாநிதி எனச்சான்றோர் கூவியழைத்தனர்.

வாழ்நாள் முழுவதும் சைவத்தமிழன் மாண்பிற்காகக் கருமங்களைச் செயற் படுத்துகையில், சைவவளங்களுக்குள் பறங்கிக் கலாசார ஆதாரசுருதியாக அமைந்துள்ள உலோகாயதமும், பண்பாடற்ற விழுமியங்களும் இச்சிவபூமியில் தொற்றுநோய்க் கிருமிகளாகத் தொற்றி நின்று தமிழர் மாண்பின் செழுமையைத் துவம்சம் செய்கிறதே என்ற ஏக்கமும் அவரை வாட்டியது.

இவ்வேளையில் பண்டிதமணி அவர்களைச் சிவக்குருமணியாகப் போற்றி ஆதரித்தவர்களது கூற்றுகளையும் நாம் மனதிற் கொள்ளுதல் அவசியம். ‘‘இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள் தமிழ் மன்னின் தனிப்பெருஞ் சொத்து. யாழிப்பாணத் தமிழர்கட்குப் பெருமை தேடித்தந்த பெருந்தகை ஆசானாக அமர்ந்து அறிவொளி காட்டிக்குருவாக எழுந்து ஞானச்சுட்டரேற்றி, சகலரது உள்ளங்களிலும் வாசஞ்செய்பவர்’’ இவை சிவத்தமிழ்ச் செலவிதங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வாயிலாக வந்ததை. ‘‘இலக்கிய சிவத்தின் நெற்றிக்கண் பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள்’’ இது கனக செந்திநாதனது பணிந்துரை.

தமக்கென வாழாது நாட்டுக்கும், சமுதாயத்திற்குமாக வாழ்ந்து, பணிகள் பல ஆற்றி, நாவலரது வழி நின்று சைவப்பன்பாடுகளை வளர்த்து, ஈழத்தேசிய இலக்கிய சிந்தனையிலும், பண்பாட்டுப் பேரியக்கத்திலும் தமது தலைமுறைக்குரிய வரலாற்றுப் பாத்திரமாக அமைந்து சிறப்பெய்திய பெருமை பண்டிதமணி அவர்களுக்கே உரியது என்பது பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களது கருத்து.

‘‘கம்பனது கவியுள்ளம் ஈதென்றே காட்டுகின்ற இனியபேச்சால் நம் செவிக்கு நீவைத்த விருந்தினிதோ, செம்பொருள் விளக்குகின்ற செழுமைப் பொருளாம் சித்தாந்தத்தேறல் கொண்டு கிரேக்கத்தின் ஞானிபோல்வார் பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள்.’’ என குருகவி மகாவிங்கவிவம் அவர்களது புதல்வண் புலவர் ம. பார்பதிநாதசிவம் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

பண்டிதமணி அவர்களது நாற்றாண்டு விழா நடைபெறும் இவ்வேளையில் அவர்களது சிந்தனைகளை உச்சிமேற்கொண்டு, அச்சிந்தனைகளுக்கு உருவேற்றி தெய்வீகமாக்கி சிவத்தமிழின் செழுமைக்கு நாம் அனைவரும் தீவிரமாகச் செயற்பட இன்றே சங்கல்பிப்போமாக.

மாவையாதினம்,
தெல்லிப்பழை.

ஸஹராஜங் சு. து. ஷண்முகநாதக்ருங்கள்
ஆதினகர்த்தா

சுவை அமுதமென வாழிவாழி

கருணைதரு பொதிகைமலை நிகரான இலக்கியக்
கலாநிதிக்களஞ்சியமெனக்
கற்றவர் மனத்திலுறை ஞானபண் டிதமணி
கணபதிப்பிள்ளைஜயன்
தருமனெந்திச் சைவமும் தண்டமிழும் வளர்க்குமொரு
தவக்கொழுந்தாயுதித்தோன்
சாற்றுநூற் றாண்டகவை ஏற்றறுமும் இக்காலம்
சகமெலாம் நினைவு கொண்டு
பெருமை புகழ் வேளையில் பேணும் அவர் சரித்திரம்
பேசுமொரு சான்றாய் வரும்
பெருந்தகையின் திருவுருவ முத்திரை; செஞ்சடர்ப்
பிரபைமிகு பானுவைப்போல்
அருள்பொங்கி அறிவென்ற கடல்பொங்கி தமிழ்ச்சைவ
அறம்பொங்கி அன்புபொங்கி
ஆதியிலக் கியம்தோய்ந்த புராணைதீ காசசவை
அமுதமென வாழி வாழி

அஞ்சலீ சீ. வீநாசந்தப்பிபுலவர்

நல்விருந்து

சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்து தமிழ்மீது பற்றுக்கொண்டு, தமிழைத் தெளிவாக கற்று, ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அவரின் தமிழ் உரைநடை இலக்கியவழி வெகு தனியானது மட்டுமல்லாது தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கு நல்விருந்தாகவும் அமைந்திருந்ததையும் நாம் மறக்க முடியாது.

ஒரு சாதாரண தமிழ் ஆசிரியருக்கு அவரின் திறமைக்கேற்ற பண்டிதமணிப் பட்டமும், பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தால் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டமும் வழங்கப்பட்ட போது, தமிழ் கூறும் நல்லுலகு பெருமை அடைந்தது. யாழ்ப்பல்கலைக் கழகமும் பெருமை அடைந்தது. ஸழ நாட்டில் தமிழ் மொழிக்கு தமது ஆக்கங்களினால் புகழ் சேர்த்தவர்கள் பலர் உண்டு. ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு தமிழ் மொழி யில் பற்றுக்கொண்டு, பிறர் அடையாத புலமையையும் தேர்ச்சியையும் அடைந்து தமிழ் இலக்கிய வானில் மங்காது இலக்கிய ஜோதியாய் திகழ்பவர் எமது பண்டிதமணி அவர்கள்.

பிரசித்தி வாய்ந்த தென்மராட்சி சாவகச்சேரியைச் சார்ந்த தனக்கிளப்பு, மட்டு வீல் இரு கிராமங்களும் பண்டிமணி அவர்களது தாய் தந்தையரின் ஊர்கள் என்பது யாவரும் அறிந்தது. வண்ணை நாவலர் காவிய பாடசாலையில் படித்துப் பண்டிராணார் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். திருநெல்வேலி ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் தனது ஆசிரியப்பணியை ஆற்றி எண்ணற்ற தமிழ்ப் பண்டிதர்களை உருவாக்கிய பெருமை பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையையே சாரும்.

இது தமிழ் மொழிக்குக் கிடைத்த பெருமை. ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின்பு சைவத்தையும், தமிழையும் மற்றவர்கள் பூரணமாக உணர்ந்து செயற்பட வைத்த பெருமை பண்டிதமணி அவர்களுக்குரியது. முன்பு இலங்கை அரசு ஆறுமுகநாவலருக்கு முத்திரை வெளியிட்டு அவரைக் கெளரவித்தது.

இன்று பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பெயரில் முத்திரை வெளி யிடப்படுவது தமிழ் மொழிக்கு, தமிழ் மரபு வழி வந்த கலாசாரத்துக்கு, அதைவிட தமிழ் இனத்துக்குக் கிடைத்த பெருமை எனலாம். நாங்கள் அனைவரும் இப் பெருமையை எண்ணி மகிழ்வோம்.

யாழ்ப்பாணம்.

க. சண்முகநாதன்
அரசாங்க அதிபர், யாழ். மாவட்டம்

கேமது

‘பண்டிதமணி’ என்று எல்லோராலும் போற்றிச் சிறப்பிக்கப்படுபவர் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள். யாழ்ப்பாண மண்ணில் தமிழ் மொழி மரபும், சைவச் செழுமையும் சிறப்புற்றுத் திகழப் பேரறிஞர் பலர் வழி காட்டினர். அவர்களில் ஒருவராக இவர் திகழ்கின்றார். இத்தகைய மேதைக்கு இந்த ஆண்டு நூற்றாண்டுவிழா நடைபெறுகின்றதெனும் போது, இனம்புரியாத சந்தோஷம் உண்டாகின்றது. உளம் புளகாங்கிதம் அடைகின்றது.

தமிழ் இலக்கண இலக்கியத்தில் ஈடுணையற்ற அறிவும், சான்றாண்மையோடு கூடிய எழுத்தும், மனமகிழ்வைத் தரும் நகைச்சவைப் பேச்சும் இவருக்கு இயல்பானவை யென்பர். இதனால் அறிஞர் மத்தியில் ‘தாரகை நடுவண் தண்மதி’ போல் வாழ்ந்து மறைந்தார். சிறந்த சொற்பொழிவாளர், திறமையான ஆசிரியர், ஆழந்த சிந்தனையாளர், நேர்மையான ஆராய்ச்சியாளர் என்றெல்லாம் மதிக்கப்பட்ட பண்டிதமணிய வர்கள் தனக்கென ஒரு மாணவ பரம்பரையைக் கொண்டிருந்தார். நல்லாசிரியரோரு வர் பிற்காலத்தில் மாணவர் சிறப்பினாலேயே மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழ்வார். இதனைப் பண்டிதமணியின் மாணவர்கள் உணர்த்தியுள்ளனர்.

இன்று ஈழத்தில் தலைசிறந்து விளங்கும் பண்டிதர்களும், அறிஞர்களும் இவரிடம் நாம் பாடங்கேட்டோம் எனக் கூறிப் பெருமை கொள்கின்றனர். அன்பினால், அரவணைப்பால், புகட்டும் பாடத்தால் மாணவர் மனங்களைப் பண்டிதமணி கவர்ந்தார். நற்கல்வி கற்ற இவர்தம் மாணவர் அந்த நன்றியை மறவாது இவருக்கு நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடுவதில் முனைப்புடன் செயற்படுத்தி வேண்டும்.

இவரது மாணவர்கள் மட்டுமன்றி, இவருடைய நூல்களைக் கற்றவர்கள் கூடப் பண்டிதமணியின் புலமையை வியக்கின்றார்கள். இலக்கியம் பற்றியும், சமயம் பற்றியும் தனது கருத்துக்களை என்றும் துணிவுடன் பண்டிதமணி கூறி வந்தார். அத்துடன் யாழ்ப்பாணப் பேச்சோலைக்கும், எளிய வசன அமைப்பிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இவையாவும் நூல்களாகவும், கட்டுரைகளாகவும் தமிழ் அன்னையை அழுக செய்தன. எனவே தமிழ், சமயம், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்வோர் கட்டாயம் இவரது நூல்களைப் பயில வேண்டும்.

இன்று, ஆறுமுகநாவலர், குமாரசாமிப் புலவர், த. கயிலாயபிள்ளை ஆகிய தமிழ் றிவுச் செம்மல்களின் வரிசையில் பண்டிதமணியவர்கள் வைத்து எண்ணப்படுகின்றார். அத்தகைய பேறு பெற்ற இவரது நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி, நூபகார்த்த முத்திரையும், விசேட மலரொன்றும் வெளியிடப்படுவது காலத்தின் தேவையாகும். இதனையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இம்முயற்சி நல்லமுறையில் வெற்றி பெற வாழ்த் துக்களைக் கூறுகின்றேன்.

பேராசிரியர் பொன். பாலசுந்தரமீன்வை
யாழ்ப்பாணம்.
துணை வெந்தர்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்,

நல்லாசான்

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றவில் தோன்றாமை நன்று”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்கிணங்கத் தோன்றி மறைந்த பண்டிதமணி அவர் களின் முத்திரை வெளியீட்டை முன்னிட்டு வெளியிடும் மலருக்கு ஆசியுரை வழங்கு வதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

காலத்துக்குக் காலம் எம் மண்ணில் பலர் புகழோடு தோன்றி மறைந்துள்ளனர். அத்தகைய புகழோடு தோன்றி மறைந்த பெருந்தகையாளருள் குறிப்பிடத்தக்கவர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

நல்லாசானாய் மினிர்ந்து பல தமிழ் நல்லாசிரியர்களையும், பண்டிதர்களையும், அறிஞர்களையும் உருவாக்கித் தந்தவர். ஒரு நடமாடும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமாகத் திகழ்ந்த பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் தமிழ் ஈரும் நஞ்சுலகிற்கு அரிய பல ஆக்கங்களை வழங்கியுள்ளார். இலக்கியம், இலக்கணம் இவற்றில் ஆழமும், அகலமுமிக்க ஆற்றலை அவரின் படைப்புகளில் நாம் காணலாம்.

“மன்னா உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாம் மாய்ந்தனரே”

என்ற புறநானூற்று வாக்கிற்கிணங்க பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை தமிழ் தழைக்கவும், தம்புகழ் நிலைக்கவும் தொண்டாற்றினார். அவர் தம் நினைவாக வெளியிடப்படும் முத்திரை வெளியீட்டை முன்னிட்டு விசேஷமலர் ஒன்றை அளிக்கும் வெளியீட்டுச் சபைக்கு என் நல்லாசிகளும், நன்றிகளும்.

இன்று நம்நாடு அமைந்துள்ள இந்த இக்கட்டான நிலையில் இவ்வாறான தமிழை வளர்க்கும் சிறந்த பணிகளை ஆற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்களது தொண்டு வளரவும் அவர்களதுவெளியீட்டின் மூலம் வெளிவரும் மலராஸ் தமிழ் தழைக்கவும் என் ஆசிகளை வழங்குகிறேன்.

“வாழ்க் தமிழ், வளர்க் அவர் பணிகள்”

கந்தரம் டிவகாலா,
செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம்.
திருகோணமலை.

முதறினர் பண்டிதமணி

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் எமது காலத் தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பேரரினர் - பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டைப் பேணுவதில் பெரும் கரிசனை காட்டிய இப்பெரியார் தாமே அதற்கு உதாரணமாயும் வாழ்ந்தவர். நிமிர்ந்த நடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும் நிலை தளராத மன உறுதியுமடன் நீதி நெறியில் நின்றவர். யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரியத்தில் இறுக்கமான பற்றுடைய பண்டிதமணி அவர்கள் இக்காலத்தவர்களும் மதிக்கும் வகையில் பழமையில் புதிய மெருகூட்டி எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப் பெற்றுப் போற்றப்பட்டதை யாவரும் அறிவர்.

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய வண்ணார்ப்பன்னை நாவலர் காவிய பாடசாலையில் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் சம்பந்தமான நூல்களைக் குருசீட் முறையில் நன்கு பயின்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டித பரீட்சையில் சிற்தியடைந்து பாராட்டப் பெற்றதும் பலரும் அறிந்த செய்தி.

இவர் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் பயின்ற காரணத்தால் நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய சைவத்தமிழ்த் தொண்டுகள் இவரது மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அதனால் அவர் வழியில் தாழும் தமிழ்த் தொண்டு செய்ய விரும்பினார். இவர் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான தமிழாசிரியர்களையும் பல நூற்றுக்கணக்கான பண்டிதர்களையும் உருவாக்க உதவினார்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் புலமையையும் அவரது சிற்தனைத் திறனையும் இனம் கண்ட இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் அவர் எழுதிய கந்தபுராணம் - தசூகாண்டாம் - உரை நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டது. பின்னர் அவரது தமிழ்த் தொண்டைக் கௌரவித்து இலக்கிய கலாநிதி என்ற விருதினை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது.

ஸமுத்திலும், தமிழகத்திலும் சைவத்தமிழ்த் தொண்டாற்றிப் பெரும் புகழாற்றிய நாவலர் பெருமானைத் தேசிய வீரர் பட்டியலில் சேர்த்து அவர் நினைவாக முத்திரை வெளியிட்ட இலங்கை அரசு, அவரது வழியிலே நித்தியப்பிரமச்சாரியாய் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பண்டிதமணி அவர்களையும் கௌரவித்து அவர் உருவம் பொறித்த தபால் தலையை வெளியிட முன் வந்தது பெருமைக்குரியது.

இம் முதறினரின் முத்திரை வெளியீட்டு விழா வட பிராந்தியப் பிரதித்தபால் மா அதிபராக நான் பணியாற்றும் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதற்கு அனுமதியளித்தமையைப் பெரும் வாய்ப்பாகக் கருதி தபால் மா அதிபர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுவதுடன், இதற்குரிய ஆக்க பூர்வமான முயற்சிகளை மேற் கொண்டவர்களையும் பாராட்டுகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணம்.

அ. க. சீவஞானகந்தரம்
பிரதி அஞ்சலத்திபர் நாயகம்,
(வடமாகாணம்)

பண்டிதமணியின் சீர்த்தி நீடு வாழ்க

ஆங்கிலேயர் அரசாண்ட காலத்தில் எம் நாட்டில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களுக்குத் தான் மதிப்பும் பதவிகளும் உத்தியோகங்களும் வசதிகளும் கிடைத்தன. தமிழ் படித்தவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். தமிழ் ஆசிரியர்கள் பெற்ற சம்பளத்திலும் பார்க்க இருமடங்கு சம்பளத்தை ஆங்கில ஆசிரியர்கள் பெற்றனர். தமிழ் கற்றவர்கள் வசதி யற்ற ஏழைகளாகவே வாழவேண்டி இருந்தது. பண்டிதர்கள் திண்ணெணப்பள்ளிக் கூடங்கள் நடத்தியும், புராணபடனங்கள் செய்தும், சரமகவி முதலிய பாடியும் வாழ்க்கை நடத்தினர். அவர்களை ஆங்கிலம் கற்ற சீமான்கள் பழம் பண்டிதர்கள் என்று ஒதுக்கி வைத்தனர். ஆனால் பொதுமக்கள் அவர்களை மதித்தனர்.

இங்ஙனம் இருந்த போதும் தமிழ் மரபுக்கல்வி ஒரு புறத்தில் நடந்து கொண்டே இருந்தது. நல்லூர் ஸ்ரீலைஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தமிழ் மரபுக்கல்விக்கும், சைவசமயக் கல்விக்கும் அனுட்டானங்களுக்கும் புத்துயிர் தந்தனர். அவரைத் தொடர்ந்து வித்துவசிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளை, மகான் வித்துவான் கதிரவேலுப்பிள்ளை, சுவாமிநாத பண்டிதர் செந்திநாதஜியர், பெரும்புலவராகிய சன்னாகம் அ. குமாரசவாமிப்புலவர், புலோலி குமாரசவாமிப் புலவர், வித்துவசிரோமணி சி. கணேசஜீயர் என்றின்னவர்கள் தமிழ் மரபுக்கல்வியைப் போற்றினர்.

இக்கால இறுதிப்பகுதியில் பிற்காலத்துப் பண்டிதமணி, இலக்கீய கலாநிதி ஆகிய பட்டங்கள் பெற்றவராகிய மட்டுவில் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், நாவலர்

காவிய பாடசாலையில் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் மரபுக்கல்வியைப் பெற்றனர். பின்னர் மட்டுவில் ம. க. வேற்பிள்ளைப்புலவர், வித்துவான் ந. சுப்பைய பிள்ளை ஆகியவர்களுடன் இவருக்குக் கல்வித்தொடர்பு ஏற்பட்டது. பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இரசனையை ஊட்டியவர் பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்களாவர்.

பண்டிதர் அவர்கள் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக இருந்த பொழுது அதிபர் சி. சுவாமிநாதன், உப அதிபர் பொ. கௌலாச பதி என்பவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

பண்டிதர் அவர்கள் எழுத்து, பேச்சு நடைகளில் கவரத்தக்க புதியவழிகளைக் கையாண்டார்.

தமிழ் இலக்கியப் பேச்சு, எழுத்துக்களால் சிறப்புற்றிருந்த அவர்கள் உப அதிபர் மாமேதை அளவெட்டி பொ. கௌலாசபதி அவர்களின் தொடர்பால் மன மாற்ற முற்றுச் சைவசித்தாந்தம் கற்பதிலும், அதுபற்றி எழுதுவதிலும் தமது இறுதிக் காலத்தில் ஆர்வம் கொண்டனர். அவர்கள் எழுதிய தாங்காண்ட உரை சிறந்தது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியீடுசெய்தது. இலக்கிய கலாநிதி என்னும் பட்டமளித்துக் கொரவித்தது இலக்கைப் பல்கலைக்கழகம்.

இங்ஙனம் சிறந்த பண்டிதமணியின் மாணவரும் பிறரும் சேர்ந்தமைத்த பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையினர் பெருமுயற்சியால் அரசினர் பண்டிதமணியின் உருவாக்க கொண்ட முத்திரை வெளியிட ஆவனசெய்தமை அறிந்து மகிழ் கிறேன். பண்டிதமணியின் சீர்த்தியும் நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் பணியும் நீ டு வாழ்க.

சுபம்

சங்கானை.

இலக்கணவித்தகர்
பண்டிதர் இ. நஸ்ரிவாயநேசீகரி

நாவலர் தம் மரபில் வந்தோன்

நக்கீரன் நாவலர் தம் மரபில் வந்தோன்
நற்றமிழும் சைவமுழை கண்கள் ஆனோன்
தக்கபெரு சான்றோர்பால் கல்வி கற்றோன்
தன்னைப்போல் மாணவரை வளர்க்க வந்தோன்
பக்குவமாய் அன்பொழுக்கம் பரிந்து காத்தோன்
பட்டங்கள் அவைக்கெல்லாம் மதிப்புச் செய்தோன்
முக்கணனாம் விநாயகனை வணங்கி வாழ்ந்தோன்
முதறிஞன் அவன்பெருமை மொழியற் பாற்றோ.

— “சுந்தன்”

பிரார்த்தனை உரை

அறியப்பட்ட காலத்து அரசுகேசரி முதல் நம்மொடு கழியும் இக்காலத்துப் பண் ஏதர்கள் வரை உள்ளோருள் செந்தமிழுக் குச் சைவ உதரத்தில் வாய்ந்து, அறிவறிந்த மக்களாய்ப் பிறந்து, கண்ணியமுள்ள சைவத் தமிழ் கல்வி மரபிற் பயின்று, கலைவள ஜூஷ் கவிதைப் புலமையும் பெற்றுத் தாழும், சிறந்து நாடுஞ் சிறக்க வைத்துள்ள சைவத் தமிழ்ச் சான்றோர் நிரவில் அண்மைக்கால விலாசினியாய்த் திகழ்ந்தவர் பண்டிதமணி இலக்கிய கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

சர்வ வித்துவ சனரஞ்சகமான தமிழ்றிஞர். சர்வாசிரிய ரஞ்சகமான பேராசிரியர், சர்வ ரசிக சனரஞ்சகமான இலக்கிய ரசிகர்; சர்வ ரஞ்சகமான சொற்பொழிவாளர், சர்வ சுவையுட்டமும் உணர்வோட்டமும் பொதுளப் பேசுவதிலும் இணையற்றவர். இத்தி யாதி உயர் பிரபாவங்களாக அவர்பால் விளங்கிய அனைத்தும் அவர் சொருபத்தின் விகாசங்கள். ஆக,

பல வருடங்கள் முன்னாகவே மறைந்துவிட்ட ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் இன்றும் நம் மத்தியில் இருக்கின்றார் எனவும்,

தனித்துவமான அவரது தன்மான வீறும், தமிழபிமானக் கதிப்பும், சைவ ஆர்வக் செழிப்பும், சைவ சித்தாந்த உணர்ச்சி வேகமும், நீதி நேரமைக் கடைப்பிடி வலுவும் இன்றும் நம்மிடையில் உயிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன எனவும்,

நம் சமகால மக்களிடத்தில் பிரஜ்ஞங்கு பூர்வமான ஓர் உணர்வு தொடர் ந் து இழையோடிக்கொண்டிருக்க வைக்கும் வகையில், உத்தம சாதுரிய மாதுரியமானவாம் விந்தியாசங்களைப் பண்டிதர் சதா வெளியிடச் செய்து கொண்டிருந்த ஒன்று. - அவர் உள்ளணர்வுக்கு அந்தியமாகா திருந்த ஒன்று - அவர் ஆரூமையே தானாயிருந்த ஒன்று அவர்பால் இருந்ததுண்டன்றோ! அதுவே அவர் சொருபம்; ஆத்ம குணம்.

அவர் புற விலாசங்களான புகழ் மகிமைகளை நாம் போற்றும் ஆர்வம் பொன் பெறும்; போற்றல் பெறும் இவற்றால் நம்மையறியாமலே நமக்குளதாம் உள்ளக் கிளர்ச் சியும் பிரமாதம்! இம்மட்டில் ஓய்ந்து விடாமல், பொன்னான இவ்வார்வம், ஏதோ நமக் கெட்டுமளவில் அவர் சொருபத்தையும் விசாரித்துணர்ந்து அநுசரிக்கும் பண்பும் வாய்க்கு மேல் நம் உள்ளத் துயர்வுக் கதிப்பு என்னாம்! நம் சமூக உயர் மதிப்பு என்னாம்! என்ற சிந்தனைகள் நம்மை மேலும் ஒருபடி உயர்த்தியோதல் நிச்சயத்தில் நிச்சயமாம்.

பண்டிதமணியின் ஆத்மசக்தி நமக்கெல்லாம் அப்பெரும்பேறு விளைய ஆசீர்வ திக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சுபம்

ஏழாலை.

இலக்கியகலாநிதி
பண்டிதமணி டு. கந்தையா

முத்திரையில் பண்டிதமணி

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்று பிறந்ததினான் நிறைவு விழா பரவலாக தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் நடைபெறுகிறது. அன்னாரின் தமிழ்ப்பணியையும், சமூகப்பணியையும் கொரவிக்கும் முகமாக தபால் தினைக்களாம் முத்திரை வெளியீடு ஒன்றை நிகழ்த்த இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆயிரமாயிரம் ஆசிரிய மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்து கல்வி உலகுக்குத் தந்த பெருமை இவருக்குண்டு.

தனது சிந்தனைத் திறனாலும் இனிய பேச்சாலும் இலக்கண இலக்கியப் புலமையினாலும் கல்வி உலகை ஈர்த்துக் கொண்டவர் இவர். திருநெல்வேலி சௌவாசிரியர் கலாசாலை இப்பெரியாரின் நெறிப்படுத்தலில் வளர்ச்சி கண்ட பெருமைக்குரி யது. தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப் புவெருக்குப் பின்பு தமிழ்த்தாத்தா என்று நாம் அனைவரும் போற்றும் திறமை இவருக்குண்டு. இப்பெரியாரால் எழுதி வெளியிடப் பட்ட கட்டுரைகளும் இலக்கியவழி போன்ற இனிய நடையில் அமைந்த பல நூல்களும் எம்மால் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டனவ.

நுண்மாண் நுழைபுலன் என்று போற்றக் கூடிய அறிவுத்திறன் இவருக்குண்டு. இத்தகைய பேராசானை மதித்து நினைவு முத்திரை வெளியிடுகின்ற தபாற தினைக்களத்துக்கு எமது உளங்கணிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். அத்துடன் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையினருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

தெல்லிப்பளை,
ஸ்ரீ ஸங்கா.

கலாநிதி. செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
சமாதான நீதிபதி
தலைவர்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

பண்டிதமணி நீடுழி வாழ்வர்

ஒரு நாட்டின் தலைசிறந்தவர்களுக்கு அந்நாட்டு அரசு பல்வேறு வழிகளிலே சிறப்புச் செய்கின்றது. அவற்றுள் ஒன்று அவருடைய படத்தைப் பொறித்து, அவரைப் பாராட்டு முகமாக முத்திரை வெளியிடுவதாகும். இவ் வழியில் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் அரசினால் பாராட்டப்படுவது அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

பண்டிதமணி எங்கள் பாரம்பரிய தமிழ் மரபைப் பேணிக் காத்தவர். என்றுமே அவரை (அவர் நேரே இல்லாத போதிலும்) நல்ல ஆசிரியராக எண்ணிப் போற்றும் ஒரு மாணவர் குழாத்தினை உருவாக்கியவர். எங்கள் நாட்டுத் ‘தமிழ் இலக்கிய வழி’ யினை முதன்முதல் கோடிட்டுக் காட்டியவர். சைவசித்தாந்த அறிஞர்; சிறந்த இலக்கிய இரகிகர்; மிகச் சிறந்த ஆசிரியர். இவைபோன்ற பல நலன்களைக் கொண்டமையினாலே பண்டிதமணி நீடுழி வாழ்வர். இம்முத்திரை அவ்வழியில் ஒரு மைல்கல்.

இம்மலருக்கு இச்சிறிய வாழ்த்துச் செய்தியினை எழுதும் வாய்ப்புக் கிட்டியதை யிட்டு மகிழ்வடைகிறேன்.

பேராசீரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
பீடாதிபதி, உயர்பட்டப்படிப்புகள் பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

ஒரே ஆண்டில் (1899) இரு தமிழ் அறிஞர்கள்.

இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஒரே ஆண்டில் (1899) இரு தமிழறி ஞர்கள் தோன்றியதும், அவர்கள் பிற்காலத்தில் ஒன்றாக இணைந்து ஒரு சாலை மாணாக்கராக வாழ்ந்ததும், இருவரும் பண்டிதமணி பட்டம் பெற்று வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள மக்களால் போற்றப்பட்டதும் தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்று கொள்ள முடியாது. வடக்கில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், கிழக்கில் புலவர் மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் ஏதோ ஒரு வித பந்தத்தால் இணைந்து தமிழ் இலக்கிய வழியை முன்னெடுத்துச் சென்றார்கள் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இன்று தமிழ் மக்கள் அனைவரது இதயங்களிலும் குடிகொண்டிருக்கின்றார். அவர் தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியத் துக்கும் ஆற்றிய பணிகளை விட அப்பழக்கில்லாத புனிதராக வாழ்ந்து காட்டியதே தமிழ் மக்களுக்கு அவர் விட்டுச் சென்ற செய்தியாகும். ஏற்கனவே ‘‘இலக்கிய கலாநிதி’’ பட்டம் பெற்ற அவருக்கு அவரது நூற்றாண்டை ஒட்டி நினைவு முத்திரை ஒன்றை வெளியிடுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

இந்திகழ்வின் நினைவாக வெளிவரவிருக்கும் சிறப்புமலர், பண்டிதமணி அவர்களின் திருப்பாதங்களில் நாம் அர்ப்பணிக்கும் மற்றொரு மலராகும். இப்பணியில் ஈடுபாட்டு மழுக்கும் அனைவருக்கும் எனது மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு.

அ. கி. பந்தநாதன்
அரசாங்க அதிபரும்,
மாவட்ட செயலாளரும்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

தித்திப்பான செய்தி

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்களின் நூற்று பிறந்ததின் நினைவு கூருமுகமாக இலங்கை அரசின் அஞ்சல் தினைக் களம் முத்திரை ஒன்றினை வெளியிட இருப்பது தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு மிகவும் தித்திப்பான செய்தியாகும். நல்லை நாவலரும் அவர் வழி வந்த பண்டிதமணி ஐயா அவர்களும் தமிழக்கும் சைவத்திற்கும் ஆற்றிய பங்களிப்பின் காரணமாகத்தான் தமிழ் சைவசமய கலாசாரம் இன்று வளர்ச்சியற்று காணப்படுகிறது. இதனைப் பண்டிதமணி நினைவாக இன்று கொண்டாடப்படும் விழாக்கள் இனிதே எடுத்தியம்புகின்றன.

பண்டிதமணி அவர்களின் தலைசிறந்த மாணவர்களில் வேலணை மேற்கு சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை அதிபர் அமரர் பண்டிதர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களும் வேலணை மேற்கு ஆசிரியை அமரர் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்களும் எனது ஆசிரியர்கள். அவர்களிடம் தமிழ்இலக்கியம், இலக்கணம், சைவசமயம், எண்கணிதம் ஆகியனவற்றை நான் பயின்றேன். அவர்களிடம் காணப்பட்ட பண்பு, இலக்கிய இலக்கண அறிவு, சைவசமய பற்று என்பன பண்டிதமணி அவர்களின் பிரதிபலிப்பு என பின்பு தெரிந்து கொண்டேன்.

1960 களில் எமது இளமைக்காலத்தில் சமுதாய, சமய விழாக்களை நடாத்துதல் எமது பொழுது போக்கு. எமது இளைஞர் சங்கத்தின் பொங்கல் விழாக்களிற்கு பண்டிதமணி அவர்களை நேரில் சந்தித்து அழைத்திருக்கின்றோம். இவற்றுள் இரு விழாக்களிற்கு அவர் வந்திருந்தார். ஒரு விழாவிற்கு உடல் நலக்குறைவு காரணமாக அவரால் வர இயலவில்லை.

1960 களின், பின் ஆண்டுகளில் நான் பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்தேன். அச்சமயம் பேராசிரியர் N. செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையில் பல்கலைக்கழக இந்துமன்றம் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களை வரவழைத்து யானைமேல் இருத்தி ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று கொரவித்தது. பின்பு இலங்கை பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவராக இருந்தசமயம் பண்டிதமணி க்கு “இலக்கிய கலாநிதி” கெளரவ பட்டத்தினை அளித்து பெருமை தேடிக் கொண்டது.

அண்மையில் 1995 ம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 30 ம் திகதியின் பின் இடம் பெற்ற யாழ்ப்பாண மக்களின் இடப்பெயர்வின் போது நாம் மட்டுள்ளில் பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் நடமாடிய இல்லத்தில் தஞ்சம் புகுந்தோம். பண்டிதமணி அவர்களின் உறவினர் திரு. தம்பையா ஆசிரியர் அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரி செல்வி கலாநிதி எனது மாணவி என்றபடியால் அவ்வரிய சந்தர்ப்பம் எமக்கு கிடைத்தது. அவர் பிறந்த இடத்தில் ஒரிரு நாட்கள் தங்கிய எமக்கு இடம்பெயர்ந்த கவலையிலும் மட்டற் ற மகிழ்ச்சியை கொடுத்தன.

இவ்வாறு தமிழ் கூறும் நல்லுவகத்தின் ஆழம் காணமுடியாத ஒரு மகானுபவத்தை தமிழ் சைவசமயத்துறையில் பெரும் அறிவில்லாத நான் அறியநேர்ந்ததையும் சந்திக்க நேர்ந்ததையும் ஒரு சமயம் அவரது நினைவுப்பேருரை நடைபெற்ற நாளில் அவரது மாணவர் அமரர் பண்டிதர் க. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவுப் பேருரையை நான் நிகழ்த்தியதையும் சிறந்த பேராக கருதுகின்றேன்.

ஆகவே பண்டிதமணி ஐயா அவர்களின் நினைவில் நிகழும் விழாக்களும் முத்திரை வெளியீடும் மலர் வெளியீடும் சிறப்பாக நிறைவுற எல்லாம் வல்ல இறைவன் அனுக் கிரகம் செய்யவேண்டும் என இறைஞ்சி எனது மனங்களிந்த வாழ்த்துக்களை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்தின் சார்பில் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

இச்சந்தர்ப்பத்தினை எனக்கு நல்கிய ஆசிரியமணி திரு. அ. பஞ்சாட்சரம் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

அன்புடன்
பேராசிரியர் சு. பாலச்சந்திரன்
பீடாதிபதி, கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

பொன்னாள்

தத்துவம், சமயம், ஈழநன் னாட்டின்
தனித்துவம் தமிழரை நடையென(ரு)
அத்தனை துறையும் நுழைந்தபே ரறிஞுன்
நாவலன் அடிப்பொடி என்று
முத்திரை பொறித்தப் பணியினைத் தொடர்ந்த
கணபதிப் பிள்ளைக்கிவ் வரசு
முத்திரை யொன்று வெளியீடும் இந்நாள்
முழுத்தமிழ் இனத்துக்கும் பொன்னாள்.

கவிஞர் சோ. டி.

கல்விக் கண்கள்

நமது நாடு கல்வி, செல்வம் இருதுறைகளிலும் வளர்ச்சி கண்ட பெருமைக்கு உரியது. திருநெல்வேலி ஸ்ரீலக்ஷ்மி நூனப்பிரகாச முனிவரவர்களை முதலாகக் கொண்டு சைவத்தமிழ்ப் பரம்பரை என்று இங்கே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இந்தப்பரம்பரையில் வெகுமுன்னோடியாக இருந்தவர் நல்லைநகர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவர்கள். அவர்களது முயற்சியினாலே பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. பிரசங்கமுறை புராணபடன் முறை யாழிப்பாணத்தில் செழித்து ஒங்குவதற்கு வித்தாக அமைந்த வரும் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களே.

நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை சிவகாமி அம்மையார் பெற்றெடுத்த ஆறுமுகம் திருவாவடுதுறையில் செய்தபிரசங்கம் காரணமாக ஆறுமுகநாவலர் ஆனார். நாவலர் பெருமான் அவர்களைப்போல நாவலர் காவிய பாடசாலையில் குருகுலக் கல்வியை மேற்கொண்டவர்கள் பேரும் புகழும் பெற்றார்கள். விசேஷமாக இருவரைக் குறிப் பிடலாம்; ஒருவர் கிழக்கே பிறந்தவரான புலவர்மணி பெரியதமிழிப்பிள்ளை அவர்கள். மற்றவர் எங்கள் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இவர்கள் இருவரும் தமிழ் வழங்கும் பிரதேசங்களில் இருக்கல்வி கண்களாக விளங்கினார்கள்.

‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற கெளரவப்பட்டத்தைப் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு அளித்துச் சிறப்பித்த இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பெரும் புகழுத் தேடிக் கொண்டது.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாவது பிறந்ததின் நிறைவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் தபால் தினாங்க்களம் அன்னவரின் சேவையைப் பாராட்டி தபால் தலை ஒன்றை வெளியிட முன்வந்தமை கண்டு பெரிதும் மகிழ்வதுடன் நன்றியும் கூறுகின்றேன்.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் புகழ் வாழ்க, வளர்க.

சி. நர்ம்யாஜின்
பிரதேச அஞ்சல் அத்தியட்சகர்
யாழிப்பாணம்.

தினகரனிற் பண்டிதமணி

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களையான் தினகரனில் கடமையாற்றத் தொடங்கிய 1955ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியிலிருந்து நன்கு அறிவேன். அப்பொழுது கம்பராமாயணக் காட்சிகளை அவர் வாராவாரம் தினகரனில் எழுதி வந்தார். இக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் இலக்கிய நயம் மிகுந்தவையால்லவாசகர்கள் அவற்றை விரும்பிப் படித்தனர். பண்டிதமணி அவர்களின் பஸ்தூரூ ஆக்கங்களுக்குத் தினகரன் தவறாது பெரும் மதிப்பளித்து வந்தது. இதன் காரணமாகத் தினகரனின் தரமும் உயர்ந்தது எனலாம். தினகரனைப் பண்டிதமணி மிகவும் நேசித்தார். அது போலத் தினகரனும் அவரை வெகுவாக ஏற்றிப் போற்றியது.

யாழிப்பாணம் பரமேசுவராக் கல்லூரியில் 1951 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவில் பண்டிதர் சி. க. ஆற்றிய உரை மிகப் பிரசித்தி வாய்ந்தது. இதனையுடுத்து அப்பொழுது தினகரன் ஆசிரியராகவிருந்த திரு. வி. கே. பி. நாதன் அவர்கள் தமது ‘‘தமிழ்ச்சாரூ’’ எனும் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் பண்டிதரைப் பண்டிதமணி என விதந்து போற்றி எழுதினார். பண்டிதமணி என்றால் அன்று முதல் இன்று வரை சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களையே குறிப்பதாயிற்று.

பண்டிதமணி அவர்களது இல்லம் மேற்கு வாயிலைக் கொண்டது. தினகரன் தினந்தோறும் காலையில் அவரது இல்லம், நாடி வரும், ‘‘தினகரன் மேற்கிலும் உதயம் செய்கின்றான்’’ என அவர் ஒரு சமயம் கூறிய சிலேடை பலராலும் வெகுவாக நயக்கப்பட்ட தொற்றாகும்.

தினகரனில் யான் விரும்பிப் படித்த பண்டிதமணியின் ஆக்கங்களும் அவரது பிற வெளியீடுகளும் எனது தினகரன் ஆசிரியர் பதவிக்கு என்றுமே பெரும் உறுதுணையாக விளங்கின. உண்மையில் பண்டிதமணி அவர்கள் இந்த நூற்றாண்டில் தமிழ், சைவ சித்தாந்த உலகில் இமயம் போல விளங்கியவர். இதற்கு மேல் அவரது ஞாபகாக வெளியிடப்படும் முத்திரை அன்னவரது புகழை நிலை நாட்டும் என்பது தின்ணம். தனது தவப்புதல்வன் ஒருவருக்கு நாடு நினைவு கூரும் அரும் பெருஞ் செயல் இது என இச்சந்தரப்பத்தில் மனம் மகிழ்வடைகிறேன்.

கலாஞ்சி இ. சீவநாநாநன்
தலைவர்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்.
கொழும்பு.

தமிழகத்துக்கு சைவத்துக்கும் பெருமை

தமிழகத்துக்கு எந்த வகையிலும் சளைக்காத விதத்தில் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்த பெருமை யாழ்ப்பாணத்துக்கு உண்டு. தமிழும் சைவமும் இங்கு வேற்றுள்ள விருட்சங்களாக வளர்வதற்குக் காலத்துக்குக் காலம் இங்கு வந்துதித்த அற்றுர்களும் அனுபூதிமான்களும் பெரும் பணியாற்றினர்; பங்களித்தனர்; தொண்டாற்றினர்.

அவர்களில் மொழியையும் சமயத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வளர்த்து வளமுட்டிய பேரறிஞர்களில் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையும் ஒருவராவார். தமிழ், சைவப்பணிகளில் முன்னோடியாக விளங்கிய ஆறுமுகநாவலர் வழியில், தமது எழுத்தாலும் பேச்சாலும் இரண்டுக்கும் உரமுட்டிய பெருமை பண்டிதமணி யையே சாரும். அதன் பொருட்டு, நாவலர் என்றால் எவ்வாறு ஆறுமுகநாவலரையே அன்றும், இன்றும் குறிக்கிறதோ, அதே போன்று பண்டிதமணி என்றதும் கணபதிப்பிள்ளை ஜியா அவர்களையே குறிக்கும்.

ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையும், பரந்த சமய ஞானமும் அவரது உயிர் உணர்வுகளாக ஊறிப்போனதால் இரண்டும் செறிந்து நிறைந்த பேரறிஞராக அவர் மிளிர்ந்தார். அதனால் அவரது பேச்சும் எழுத்தும் மக்களைக் கவர்ந்தன: காலத்தால் அழியாதவையாக விளங்குகின்றன.

மேற்கூறிய இரண்டு துறைகளிலும் தமக்கிருந்த ஆற்றலையும், ஆஞ்சமையையும் தமக்குப் புகழ் சேர்க்கும் கருவிகளாகக்கீ கொள்ளாமல், தமிழறிவையும், சமய ஞானத்தையும் சமூகத்தில் வேறான்றுச் செய்ய உழைத்தார். திருதெநல்வேலி சைவாசியிகளாகவையில் ஆசானாகப் பணிபுரிய அவருக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு அவரது பணிக்குப் பெரும் வரப்பிரசாதமாகியது. அவரிடம் கல்வி பயின்ற ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் ஆசிரியர்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் செழுமையான தமிழும் சைவ மரபும் ஒழுக்கமும் பரவின. ஆனால் இன்று, அவை தேய்ந்து, நலிந்து போன்மை கவலைக்குரிய நிலையை உருவாக்கி உள்ளது.

இந்த துரதிர்ஷ்டத்தைப் போக்குவதற்குப் பண்டிதமணியின் எழுத்துக்களும் பேச்சுக்களும் இனைய சமூகத்துக்கு அறிமுகம் செய்யப்படுவது அவசியம். அவை நூல்களாக வெளியிடப்பட வேண்டும். அவற்றில் பலவற்றைப் பாட நூல்களாகக் கொடுவது மிகுதியானவற்றை துணை நூல்களாகப் பயன்படுத்தலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பெரும் தமிழ் முனியாக விளங்கிய பண்டிதமணியின் நூறாவது பிறந்த தினம் கழித்து, 101 ஆவது ஆண்டிலாவது அரவது நினைவு முத்திரை வெளியிடப்படுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இதனால் அவர் மட்டுமன்றி தமிழும், சமயமும் பெருமை பெறுகின்றன. இவ்வழியில் உழைத்த சகல தரப்பினரும் மக்களின் நன்றிக்குரியவர்கள்.

ம. வி. காளமயில்நாதன்
பிரதம ஆசிரியர்
உதயன் - சஞ்சீவி

சமுத்தூத் தமிழற்றுர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின் எமது காலத்தில் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் அரும்தொண்டாற்றிய இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைக் கெளரவித்து இலங்கை அரசு தபால் தலை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக் குரியதாகும். பண்டிதமணி அவர்கள் நாவலரைப் போன்றே பிரமச்சரியம் பூங்குடி தமது வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் அளப்பரிய தொண்டாற்றியவர். திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ் ஆசானாக அமர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான தமிழாசிரியர்களை உருவாக்கியவர். அவரது தமிழ் நடையும் பேச்சும் தனித்துவம் வாய்ந்தவை. சுமார் 25 புத்தகங்களை எழுதி வெளியிட்டவர். இவற்றில் தமிழ் இலக்கிய இரசனையும் சைவசித்தாந்த விளக்கங்களும் விரிந்து பரந்து கிடப்பதால் இவை அரிய பொக்கிஷங்களாக மதிக்கப்படுகின்றன.

இது தமிழ்ப்பாரம்பரியம் தொடர்ச்சியாக நின்று நிலை வேண்டும் என்னும் அவரது அவாவைக் காட்டி நிற்கின்றது. பண்டிதமணி அவர்கள் ஈழத்தமிழற்றிஞர்களும் அவர்தம் ஆக்கங்களும் தாய்த் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களுக்கும், அவர்தம் ஆக்கங்களுக்கும் குறைந்தவர்களோ அன்றி குறைந்தவையோவல்ல என்பதைப் பல இடங்களிலும் வலியுறுத்தியுள்ளார். இது தமிழ் நாட்டு அறிஞர்கள் மீதான அவரது காழப்பண்டவைக் காட்டவில்லை; உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லும் அவரது நேர்மையையும் தம் சொந்த நாட்டின் மீது அவர்கொண்டிருந்த பற்றையும் பாசுத்தையும் காட்டி நிற்கின்றது. தமிழ் நாட்டு அறிஞர்கள் இலங்கை வரும்போது அவரைத் தேடி வந்து குசலம் விசாரித்துச் செல்வதிலிருந்து நன்கு புலனாகும். பண்டிதமணி அவர்கள் தமக்குப் பின்நன்றியுள்ள இனைய பரம்பரை ஒன்றை விட்டுச்சென்றுள்ளார். அப்பரம்பரையினர் தமது குருவின் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் உழைத்து வருவது அவருக்குரிய தனிப் பெருமையாகும். இச்சிஷ்ய பரம்பரையின் தன்னைமற்ற பணிகளைப் பாராட்டுவதோடு பண்டிதமணி ஐயாவின் பெயரும் புகழும் நீடு வாழ்கவென வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

வாழ்க சைவம், வளர்க தமிழ்.

யாழ்ப்பாணம்.

ஆ. ஃகாலிங்கம்

தலைவர்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர்
ஞாபகார்த்த சபை,

பண்டிதரையாவின் புகழ் பல்லாண்டு வாழும்

பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு நிறைவு விழாவை யொட்டி, இலங்கையரசு அவரது முத்திரையை வெளியிட்டுள்ளது. முப்பது ஆண்டுகளாகச் சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரிய மாணவர்களைக் கற்பித்து அவர்கள் மூலம் தமிழ் சைவ உலகில் தனித்ததொரு முத்திரையைப் பொறித்தவர் பண்டிதரையா. கற்றுவல்ல ஆசிரியர்களையும் மதகுருமார்களையும் உருவாக்கி இந்த நாட்டிற் சைவத்தயிழ்ப் பயிர்களை வளர்க்க ஆசைப்பட்ட நாவலர் பெருமானின் கனவை நன்வாக்கிய பெருமை பண்டிதரையாவுக்கு உண்டு.

நாவலர் பெருமானின் காவிய பாடசாலையிற் கல்வி கற்றுக் கற்றாங்கொழுகித் தனக்கென ஒருதனிப் பாதையை ஆக்கித் தமது வழியிற் பல்லை ஒழுகச் செய்தபெருமை பண்டிதரையாவுக்கு உண்டு. அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் அவரைத் தமிழ்த் தெய்வமாகவே கருதுகின்றனர். அவரிடம் ஆசிரிய கலாசாலையிற் கற்றவர்கள், தனிப்பட்ட முறையிற் பாடங்கேட்டவர்கள், அவர்களது நூல்கள் கட்டுரைகளை வாசித்தவர்கள், அவர்களது பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள் எனப் பல்வேறு வகையில் அவர்களைப் போற்றுபவர்கள் உள்ளனர்.

வாழும் பொழுதே பல விழாக்களைக் கண்டுகளித்த விழா நாயகர் எங்கள் பண்டிதரையா. அவரது எழுத்துக்கள் யாவும் புதிய நடையினைக் கொண்டவை. அவரது பேசுக்கள் யாவும் கேட்டார்ப்பினிக்கும் தகையன. தமிழ் சூறும் நல்லுலகு இருக்கும் வரை பண்டிதரையாவின் நாமம் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். மட்டுவீ விற் பிறந்து, நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் பயின்று, திருதெல்வேலியிற் கல்வி மழை பொழிந்து, தமது ஆச்சிரமத்திற் சைவசமயம் வளர்த்து வாழ்ந்தவர் எங்கள் ஜ்யா. அவர் எழுதிய தகூகாண்ட உரை நூலுக்குக் கிடைத்த பெருமை சொல்லில் அடங்காது.

முத்திரை வெளியிடப்படும் பண்டிதரையாவுக்குப் பாராண்ட மன்னரிலும் பார்க்கப் பெருமையுண்டு. அவர் பெயரைச் சொல்வதில், அவர் நகைச்சவைக் கருத்துக்களை மீள நினைப்பதில், அவர் கவிதை நயங்களைப் பாராட்டுவதில் மாணவர்களாகிய நாம் மன நிறைவு கொள்ளுகின்றோம். பண்டிதரையா நூற்றாண்டு அல்லப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு தமிழுலகில் வாழ்வாரென்பதில் ஜயமில்லை.

பண்டிதந். பொன். பாக்கீயங் சுழிபுரம்.

முத்திரை வெளிவரல் நன்றே

கணபதிப் பிள்ளைப் பண்டிதர் என்னும்
கலைச்சுடர்த் தமிழ்ச்சிவக் கொழுந்தின்
உணர்நலத் திறமும் ஊக்கமும் கனிவும்
உச்சிமேற் கொள்ளுதல் சிறப்பு.

‘பணபதிப் பிள்ளை’ ஆவதை நாடும்
பலர் திறைந்துள்ளதோர் உலகில்,
குணநிதிக் குன்றாய் நின்றிடத் துணிந்த
கொள்கையை வாழ்த்தல் நம் கடமை.

தனித்தொரு குடிலில், தாமும் தம் விளக்கும்
சாத்திரச் சுவடிகள் சிலவும்
இனித்தமாய் விரிந்த காப்பியக் கட்டும்
இதயமும் ஆகியே இருந்து
நுனித்துணர்ந்தவற்றை நூல்களாய்த் தந்தார்.
நோக்கிலே இறை இயல் வாய்ந்தார்
நினைப்பினைத் திரட்டி ஒவ்வொரு மணியாய்
நிரைபடக் கோவை செய்து ஈந்தார்.

நித்திரை விழித்தனைட்டிகர் — மாணி
நிரம்பிய புலமையர் சிறந்த
புத்தகம் எழுதித் தந்தவை சிலவோ ?
போற்றவில் அடங்குமோ பெருமை ?
எத்தனை பெரிய அவைகளில் எழுந்தே
இன்கைவை இலக்கிய நயப்பில்
முத்திரை பதித்தார் ? அவைகளை என்னி
முத்திரை வெளிவரல் நன்றே!

யாழ் நிலப் பரப்பின் எழுச்சியும் சீரும்
எவர்களால் இயைந்தன என்றால்,
நாவலர் பெயர் தான் முதலிலே வரலாம்
அடுத்த பேர் ‘பண்டிதர்’ தானே !
ஏழ்மையர் அல்லர், யாம் பெருஞ் செல்வர்
இதற்கெலாம் ஏதுவாய் நின்றோர்
யாவர் என்பதை நாம் என்னிடும் பொழுதில்
இவர் முதல் வரிசையில் இருப்பார்.

பண்டித மணியின் பணிகள் போற்றுகிறோம்.
பார்வையின் கூர்மை போற்றுகிறோம்;
முன்பிருந்தவற்றை மறுபடி அழகாய்
முறைசெய்த ஆற்றல் போற்றுகிறோம்;
கண்டன ஊசி நசக்கிடாதேற்றும்
‘கரந்தடி’ உத்தி போற்றுகிறோம்;
அன்பின் ஜந்தினையை அத்துவித்ததை
அவாவிய முழுமை போற்றுகிறோம்.

— உடுக்கையன்

இன்று அவரின் திருமுகம் முத்திரையிற் பெற்றோம்

செந்தமிழாங் கடிதவுறை மீதில் மேன்மைச்
 சிந்தாந்த சைவமுத்திரையை ஒட்டி
 இந்தவிரு மெய்ப்பொருளும் பிரியா வண்ணம்
 இருக்கின்ற உண்மையினை எடுத்துக்காட்டி
 அந்தமறு புகழுற்ற அறிவுச் செம்மல்
 அவர்பதித்த முத்திரைபற்பல நூலாகி
 எந்தமக்கு வழிகாட்டியாகப் பெற்றோம்
 இன்றவரின் திருமுகம் முத்திரையிற் பெற்றோம்.

முத்தனாம் சிவஸ்பருமான் தன்னைக்கூடி
 மோனதவ முனிவர்கை லாசரோடே
 அத்தனாம் அவன்டியில் இருப்ப தான்
 ஆனந்தப் பெருங்களிப்பை நிலையாயப் பெற்றார்
 இத்தரையிற் புகழுடலை விட்டுச் சென்றார்
 எங்களது பண்டிதமா மனியை இன்று
 முத்திரையிற் கண்டுகளி கூரும்போதில்
 மூவாத நினைவுகளில் தினைக்கின்றோமே.

சாக்கன்

முத்திரை பொறித்த முதறிஞர்

செந்தமிழ் இலக்கணமும் இலக் கியமும்
 செழுந்திரு முறைகளின் இலக்ஷ்யமும்
 புந்திமலிழ்ந் தாய்ந்துஅந்த ஆய்வன் இன்பம்
 புல்லரிக்கத் தந்த எங்கள் ஆசா னான்
 முந்துதமிழ் முதறிஞர் பெரும்பு வைர்
 முத்தமிழ்ப்பன் டிதமணியாம் புகழ்ச்சித் தாந்தம்
 சிந்துகண பதிப்பின்னை தமிழர் பண்பின்
 சீர்பெருகு முத்திரையும் பதித்தார் வாழி

எத்தனையோ நூல்ளமுதி யாழ்ப்பா ணைத்து
 எழில் மிகும்மண் வாசனையும் கமழ்ந்து வீச
 தத்துவஞ்சேர் சித்தாந்தம் தகூ காண்டம்
 தவழுத்வைத் தீந்தனபோல் பல ரூல்கள்
 வித்தகர்கள் வியந்திடவே படைத்துத் தந்தார்
 வீளங்குகலா நிதியான பேர றிஞர்
 முத்திரையும் பொறித்தனரே அரச பேற்றி
 முத்திரையும் வெளியிட்டார் அன்னார் வாழி
 சுபம்

‘‘கலாபூஷணம்’’ ‘‘கலாரத்னா’’
 மஹாவிந்துவான் பிரம்மந் ரா. த ந. விருணிஜயி

என்றும் நினைவோம் இனி து

போராயுத மெல்லாம் போயொழிந்த ராவணன்மேல்
ஊராண்மை செய்த ஒருவனது — ஈரமதை
நாலூறி வாயினிக்க நானும் உரைத்தவரே
பூவேறு பீடுன் புகழ்.

ஓங்கார ணைச்சார ஓம்தானோ சொல்லுங்கள்
ஓம்தானென் றாவல்ரும் ஓம்வடிவே — நாம்காண
நற்குஞ் சரக்கன்றை நன்னவிது தானென்றார்
சொற்குட் பொதிந்த சுவை..

சிதம்பரனைச் சேருசிவ காமி சரிதை
இதம்பெருகச் சொல்லி இருமை — யதுமறைந்தே
ஒன்றான தத்துவத்தை ஒதும் அழகாலே
வென்றாரைத் தாழ்ந்தோம் பணிந்து.

தயிர்பிசைந்த கையாற் கவிங்கம் உடுத்தி
உயிரன்பர்க் காதல் உணர்த்திக் — கயல்விழியாள்
வென்ற கலித்தொகையின் வேகத்தைக் காட்டியதை
என்றும் நினைவோம் இனிது.

தவமார்கை லாசபதி சாகரத்தில் ஆழ்ந்து
நவமார் புதையல் நிறைய — புவியறியப்
பெற்றவித்த ஜயாநின் பேரறிவி லேசிறிது
பெற்றமகிழ் விக்கவிதைப் பூ.

— மன்னவன்

முத்திரையிற் காண்போம் முகம்

புத்தகத்திற் காண்போம் புதிய உரைநடையிற்
சித்தகத்தைக் காண்போமே தித்திக்க — உத்தமனார்
வித்தகத்தைக் காண்போம் கவிதை விளக்கத்தில்
முத்திரையிற் காண்போம் முகம்.

மாவிட்டபூரம்.

பண்டிதர் க. சுர்சீதானந்தன்

சூரு வணக்கம்

குணபதியை யெங்குருவைக் கோலவரு ஞானக்
கணபதியை யெக்கணமுங் காணி ற் — குணநிதியம்
இட்ட முறவேய்து மின்பூறு முன்னுங்காற்
சிட்டா தனவில்லை காண.

பண்டிதப் பண்பினர், பார்புகழ் நாவலர்
தம்பணிக் காவலர், தண்டமிழ்ச் சைவமா
மணியினர், மாணியர், மயலறு குருவினர்
பிறந்ததோர் பயன்எனும் பீடுறு நாற்பொருள்
தினமெலாம் ஆய்ந்துதந் திடம்பெறத் தெரிப்பவர்
நூற்பொருள் நூங்குற நுணுகியே தெளிவற்
நாண்டுகொள் ஒழுக்கினர், அரங்குரை வழங்கிடு
விழாவணி நாயகர், விழல்மொழி கடிந்துமெய்ச்
சிறப்பின மதிப்பவர், சீரறி வாளரைப்
புறந்தருத் தன்மையர், புனித வாயினர்,
நிறைந்த சால்பினர், நிலைபெறு நூல்பல
துலங்கிட ஆக்கிநந் துய்ப்பன தருபவர்
போலிகிவ ஞான பாஸ்கரர்; ஆகிய
கணபதிப் பிள்ளைதங் கடிமலர்த் திருவடி.
ஹேதா கமமென வணங்குவம் பணிந்தே.

சௌவப்புவர் இ. செல்லந்துரை

இலக்கிய கலாங்கு பண்டிதமணிக்கு

ஓரு ஞாபக முத்திரை

- கட்டளைக் கலிப்பா -

நாவ லர்வழி வந்தம கானென்று
நாடிப் பண்டித மாமணி யாகிய
பாவல் லாரும் பணியுங் கலாநிதி
பண்பின் மிக்கார் கணபதிப் பிள்ளைக்கு
ஆவ லோடு இலங்கை யரசினர்
அன்னா ரூற்ற பிறந்தநூற் றாண்டுநாள்
தேவ ரூம்போற்றங் சித்திர முத்திரை
செப்பி யேவெளி யிட்டார் சிறக்கவே.

கவிஞர் வை. க. சிற்றம்பலங்

சந்தபுராணம் தகூர்காண்டம் உரை நூல் வெளியீட்டு விழா, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக்
கலைமன்றபத்தில் 25 - 01 - 1967 புதன்கிழமை முற்பகல் நடைபெற்றபோது
பண்டிதமணி அவர்கள் மஹர்மாலை, காளாஞ்சி மரியாதைகளுடன் காட்சி அளிக்கின்றார்.

எங்கள் பண்டிதமணி

தென்பொதிய வரைமுனிதா னெனவிங்கு வந்தமணி
 சிரிளமைத் திறங்குறையாத் தமிழன்னை சென்னிமணி
 சொன்மாரி யொடுரசனை யிதமாரி பொழிந்தமணி
 சுகப்புதுமை நறைசொட்டு வசனமலர் தொடுத்தமணி
 உன்னதராஞ் சங்கத்துச் சான்றோரா யுற்றமணி
 ஒப்பிலிசை நாவலனா ரதிப்பத்தி வாய்ந்தமணி
 கன்னலுயர் தனங்கிளப்பு வனிதைதவம் பகருமணி
 கருணைபொழி காரைத்தாக் கணபதியாட் கொண்டமணி.

அளவேட்டிக் குருமணிகை லாசபதி யகத்துமணி
 அரியதிரு நெல்வேலிக் கழகவுயி ராணமணி
 அளவிலறி வாசிரியர்கள் பயிற்சிபெற வமர்ந்தமணி
 அருந்தமிழை வடமொழியைத் தனதுசன்னாய் மதித்தமணி
 உளவடக்க மாசாராஞ் சிலநிறை யுவந்தமணி
 யுயர்சைவ சித்தாந்த வடிவாக வொளிர்ந்தமணி
 வளமிகப்பஞ் சாட்சரத்தை யகத்தென்றும் பதித்தமணி
 வளரிசைப்பன் டிதமணிக ஞாமணியாய் திகழுமணி.

டூப்பிடி மணிப்புலவன்

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரிசைக் கெய்து, அதில் வல்லவர்களை நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக் காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க் கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவரல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால், நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின். பண்டுதொட்டுக் கல்வியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் மடாதிபதிகள் பெருங் கருணை கூர்ந்து, காலந்தோறும் தமிழ் கற்றவர்களும் தங்கள் சந்திதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டவர்களைப் பரீக்கை கெய்து, வல்லவர்களை நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுத்தருங்களார்களாயின். எம் மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி மிகவளர்ந்தோங்குமே.

— நாவலர்பெருமான்

பண்டிதமணித்துவம்

பூக்கும் புவனத்தே பூக்குஞ் சிவநினைவில்
தேக்குஞ் செழுங்கருணைத் தேசுமிகும் — நோக்குயர்ந்தே
பண்டறியுஞ் னான்த்தாற் பண்டிதம் னித்தாயோன்
வண்டமிழாய் வாழ்ந்தார் வளர்ந்து.

1

தத்வமனி வாக்கியத்தைத் தவம்தத் அலியாக்கிச்
சித்துலகின் அத்வைத் சிந்தனையாய் — இத்தரையில்
தோன்றத் தொடக்கியொரு தூவெண்ணந் தான்விதைத்தான்
ஆன்மத்து வஞ்சிறக்கும் ஆறு.

2

தர்மார்த்த காமமாய்த் தாவிலத்து வாக்களாய்
மர்மார்த்தங் காட்டுமுயர் மாண்பொருளாய்ச் - சர்வார்த்தந்
தேங்கத் தினகரனாய்த் தேறுநெறி யாய்ந்தார்கான்
யாங்கண்ட பண்டிதரை யா.

3

சான்றோ ரின்திருக்குஞ் சால்பகலாத் தூய்மையினால்
நோன்றா டலையளிக்கு ருண்மையதில் - தான்றோய்ந்து
வாக்குச்சுத் தம்பெருகி வல்லதுரைத் தானருளிற்
குக்குமசித் தாந்தசுகஞ் குழ்ந்து.

4

நூறாண்டு சென்றும் நுழைபுறநுண் மாண்பறிவார்
வேறாண்டு கொள்ளார் விழுப்பொருளில் — மாறாண்டு
மாறிலென்? விட்டென்? மறப்போமோ பண்டிதர்சொல்
ஸறிலற மென்னான்கன் ஈடு!

5

— ச. நங்கமாமயிலோன்

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார், “தாம் எண்ணு
கின்ற கேட்கின்ற கருத்துக்களை அப்படியே கொள்ளாமல், அக்
கருத்துக்களை முதலில் ஐயற்று, பின் ஆராய்ந்து தெளிந்து,
மெய்யான மூலக் கருத்தை அறிதல் வேண்டும்” என்று உண்
மைக் கருத்தைக் காண்பதற்கு ஒரு சட்டம் வகுத்திருக்கிறார்.

— இலக்கியவழி

உலகெங்கும் பண்டிதமணி?

இலக்கியம் இதுவெனச் சுட்டிக்காட்டியும்
 சமயம் இதுவென வாழ்ந்து காட்டியும்
 சிந்தனைதன்னில் தனித்துவம் காட்டியும்
 திகழ்ந்த சான்றோர் பண்டிதமாமணி!
 வள்ளுவர் உள்தைப் பரிமேலழகரும்
 நாவலர் உள்தைப் பண்டிதமணியும்
 அறிந்ததுபோற் பிறர் அறிந்திடல் அருளம்!
 நாவலர் நெறியைச் சிரமேற்கொண்ட
 பண்டிதமணிக்கு முத்திரை என்றதும்
 செந்தமிழ் அன்னைதன்னுளம் குளிர்ந்தனர்!
 உலக நாடெங்கும் பண்டிதமணியின்
 கருத்தை முன்னர் மாணவர் பரப்பினர்!
 உலக நாடெங்கும் பண்டிதமணியின்
 நூல்களைப் பஞ்சாட்சரம்பின் அனுப்பினார்!
 முத்திரை வடிவில் பண்டிதமணியை
 உலகநாடெங்கும் தபால் திணைக்களத்தினர்
 அனுப்புகின்றார் இதுஅரும்பெரும் பணியே!
 கட்பலனுக்கும் செவிப்புலனுக்கும்
 விருந்தாய் அமைந்த பண்டிதமாமணி
 ஆயிரம் ஆண்டுக்கொருமுறை மலரும்
 அதியசயப் புதுமலர் குட்டுதற்கீற்றுதே!

புலவர் டி. பார்வதிநாதசீவம்

கல்வியுடையவர் தாங் கற்றறிந்தபடி நல்வழியிலே ஒழுகுதலும், நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலும், எல்லாருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம் மூன்றையும் எந்நானும் தமக்குக் கடனாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வியல்புடையவரே கல்வியாலாகிய பயனை அடைந்தவராவர். இம் மூன்றும் இல்லாதவிடத்துக் கல்வியினாற் பயனில்லை.

— நாவலர் பெருமான்

பண்டிதமணி - ஆசிரியர்க்கு ஆசிரியர்

1932 ஆம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலக் கல்லூரி அநுபவங்கள் உண்டு. “தமிழில் பேசினால் குற்றம்” சிறு வகுப்புகளில் இருந்தது. தமிழ்ப் பண்டிதர் ஒருவர் இருந்தாலும் பெரிய பிள்ளைகள் அவரை மதிப்படில்லை. தமிழ்ப் பாட நேரங்களில் குழப்படிகள் கூடிய தால் அதிபரும் பிரம்பொடு வருவார். கேம்பிரிஜ் ஜானியர் சீனியர் எண்டன் மற்றிக் குலேசன் வகுப்புகள் இருப்பதால், ஆங்கிலம், வற்றின் பாஷாக்களுக்கு மாணவர்கள் கூடக் கவனம் எடுப்பார்கள்; தமிழாசிரியர்கள் குறைவாகவே மதிக்கப்பட்டனர். சிறுபாடசாலைகள் மின்னாரி மார்க்களின் தேவைகளுக்கும் சிலதனிப்பட்டவர்களின் ஆசைகளுக்கும் குடியேற்ற நாடுகளில் உள்ள விதமாகக் கிறுவகுப்பு களுடனும் குறைந்த வசதிகளுடனும் இருந்தன. அங்குள்ள தமிழாசிரியர்கள் பலவித தரங்களிலும் ஆசிரியர்களாக இருந்தனர்.

அரசியல் குழந்தைகளினாலும் சைவ வித்தியாவிருத்திச்சங்கம், சைவபரிபாலன சபை போன்றவற்றின் தூண்டுதல்களினாலும் 1930ஆம் ஆண்டு குழு மேல் கல்வி உலகில் சில மாற்றங்கள் நடந்தன. பிற நாட்டுப் பரீட்சைகள் நிறுத்தப்பட்டு ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் S. S. C உண்டாக்கப்பட்டது. ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்கு கொழும்பிலுள்ள பயிற்சிக்கலாசாலையைப் போலக் கோப்பாய், திருநெல்வேலி தமிழ் ஆசிரியகலாசாலைகளும் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. கொழும்பில் பல காலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய திரு. ஷண்முகரத்னம் அதிபராகவும், பலகாலம் பகுதி வித்தியா

தரிசியாக இருந்த அநுபவம் முதிர்ந்து திரு. வைரமுத்து உப அதிபராகவும், குருகவி எனப்பலராலும் புகழப்பட்ட பண்டிதர் வே. மகாவிங்கசிவம் தமிழாசிரியராகவும் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை பெற்றது. திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரியகலாசாலை அதிபராக இந்தியாவில் காசி, கல்கத்தாவில் படித்துப்பட்டம் பெற்ற மயிலிட்டி திரு. சுவாமிநாதனும் உப அதிபராக கணிதம் விண்ணஞ்சானம் தத்துவம் அறிந்த பட்டதாரர்யான் திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் நியமிக்கப்பட்டமை தமிழாசிரியர்களுக்கு மிக நண்மை அளித்தது. பண்டிதர் வே. மகாவிங்கசிவம் ஒரு இயற்கைக் கவியம் விவேகியுமாக இருந்தமையால் மாணவர்களைத் தமிழில் ஆர்வம் பிறக்கவும் மேன்மேலும் படிக்கவும் தூண்டியதுடன் தமது நுண்ணறிவாலும், பேச்சுவன்மையாலும், நகைச்சுவையாலும் மாணவர்களை மாத்திரமல்ல பொதுமக்களையும் மிகவும் கவர்ந்தனர். பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை மதுரைச்சங்கப் பண்டிதராகி இரண்டு வருட ஆசிரியப்பயிற்சியும் பெற்றார். அங்காலத்தில் பண்டிதர் மகாவிங்கசிவத் துடன் இளமையில் ஆரம்பித்த புலமை இன்னும் கூடியதெனலாம். இயல்பாக நற்குணங்களும் மற்றவர்களை வசீகரிக்கும் சொல்வன்மையும் கொண்ட இந்தப் பண்டிதர்களின் சேர்க்கையால் தமிழ்லகம் நன்மையடைந்தது. நாவலர் வழி வந்த திரு. கைலாசபதியை மனேஜராகக் கொண்ட நாவலர் காவியபாடசாலையில் இருமொழிப்புலவரும் கிறந்த கல்விமானுமாகிய திரு. குமாரசாமிப் புலவரிடம்

பாடங்கேட்டு மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க பண்டிதராக விருதுகளுடன் சிறந்த பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலைக்கு நியமிக்கப்பட்டது ம் இறைவன் சித்தமும் சைவ ஆசிரிய கலாசாலையின் அதிர்ஷ்டமாகுமெனக்கூறலாம்.

பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை பவணந் தியார் கூறிய ஆசிரியர் இலட்சணங்களெல்லாம் பொருந்தியவர். “‘துவனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை கலைப்பில் தெளிவு, கட்டுறை வன்மை, நிலமலைநிறை கோல் மலர்நிகர்மாட்சியும் உலகியலறிவோடுயர் குணம் இணையவும்’ அமையப்பெற்ற ஒரு நல்ல மனிதன், இளம் வயசில் உரையாசிரியர் வேற்பிள்ளையுடனும் குடும்பத்துடனும் தொடர்புகொண்டு வாழ்ந்தவர். பின் நாவலர் ஸ்தாபித்த காவிய பாடசாலையில் மனேஜர் திரு. கைலாயபிள்ளையின் கணகாணிப்பின் கீழ் சன்னாகம் குமாரசவாமிப்புவளரிடம் கல்வி கற்றவர். நாவலரவர்களுடைய பரம்பரைக்குணமான பிழைகண்ட இடத்தில் மிகக்கடுமையாகக் கண்டித்தலும், வித்துவ சிரேராமனிபொன்னம்பலபிள்ளையின் உரை கூறும் ஆற்றலும் பண்டிதரிடத்தில் நிரம்பியிருந்தன. புத்திவழி நின்று நோக்குவதுடன் உணர்சிவழி நுண்ணி தின்நோக்கி உணரும் ஒரு ஆற்றல் ராஜாஜீ போன்ற பெருஞ் சிந்தனையாளர்களை நினைவுட்டுவன.

மிகவும் அபார அறிவும் புத்தியும், நுண்ணறிவும் சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு உதவிய வகையை அவருடைய 1933 மாணவர் ஒருவருடைய கூற்றாகச் சொல்வது பொருத்தம். “‘1933 பயிற்சிக் காலத்தில் பண்டிதர் அவர்களின் ஆரம்ப விரிவுரை இன்று நடப்பதுபோல எனது மனதில் பதிந்திருக்கின்றது.’” சைவத்தமிழ்மகனுக்குரிய உண்மையான தோற்றம் முகமலர்ச்சி மெல்ல என்று ஆரம்பித்து வரவர உயர்ந்து பின் ஒரே படித்தாய்

இனிமை தவளச் சென்று பேச்சு ஓசை தவறாது பொருள் விளங்க இசை மருவ எடுத்தும், படுத்தும், நலி ந் து சென்ற பாடடு, இடைஇடையேமெல் என்ற சிரிப்பு வேண்டியவேண்டிய இடங்களில் அளவான அபிநயம், பொருள் விளக்கத்தில் காணப்பட்ட உத்தி, ஆகிய எல்லாம் சேர்ந்து மாணாக்கர்களாகிய எங்களை இன்ப வெள்ளத்திலாழ்த்தின. நேரஞ்சென்றதும் தெரியவில்லை. பாடம் முடிந்ததும் இனி எப்போது இவர்களது பாடம் நடக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு எங்கள் எல்லார் மனத்திலும் நிலைத்தது. (பண்டிதமணி நினைவு மலர்: பக்கம் 240)

பண்டிதரின் ஆற்றல் 1951 திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் நடந்த தமிழ் விழாவில் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்றது. ‘தமிழ்’ என்ற பொருள் பற்றி மிகவும் அழகு ஒழுகப் பேசிக் கற்றோரும் மற்றே ராரும் புகழ்ந்து ‘பண்டிதமணி’ எனப்பாராட்டுதலும் புகழும் அடைந்தார். ஈழத்துத் தமிழ் வளர்த்த பெரிய அறிஞர்களின் வரிசையில் வைத்துப் பயராட்டப்பட்டார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தாரால் இலக்கிய கலாநிதி என்ற உயர்பட்டமும் அவரை அடைந்தது. இங்ஙனம் பெருமதிப்புகள் பெற்ற பண்டிதமணியிடம் கல்விகற்றுப் பண்டிதர் களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் ஆயிரத்துக்குக்கிமாணோர் யாழ்ப்பாணத்தில் திகழ்ந்தனர். சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் நடத்திய 200 பாடசாலை களுள் அநேகம் பண்டிதமணியின் ஆசிரியர்களால் நிரம்பிஇருந்தன. சந்தனமரத்தைச் சூழ்ந்த மரங்களும் மணம் வீசுவதைப் போல இந்த ஆசிரியர்க்கு ஆசிரியர் பயிற்று வித்த ஆசிரியர்களும் துலங்குகிறார்கள் எனலாம்.

பண்டிதமணி ஆசிரியகலாசாலைக்கு வந்த காலங்களில் பாடங்கள் ஆயத்தம் செய்யாமல், அடுத்த நாள் வகுப்புக்குப்

போவதில்லையாம். பாட ஆயத்தம் செய் தாலும் கம்பரைக் கூறிக்கொண்டு போகும் போழுது சின்னத்தம்பிப்புலவரும் சோம சுந்தரப்புலவரும் வந்துவிடுவார்கள். பாடக் குறிப்புகள் குறித்தாரோ தெரியவில்லை. அவருடை பெயரில் வெளியான இலக்கிய வழியும் கம்பராமாயணக் காட்சிகளும் ஆலோசிக்கச் செய்கின்றன. எந்தநாலும் அவர் இருந்து எழுதியதில்லை என நெருங்கிப்பழகிய நண்பர்கள் கூறுவார்கள். கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம் மாத திரம் ஆராய்வுடன் இருந்து எழுதிய நூல். அவருடைய அபாரமான மூளைக்கும் சக்திக்கும் எந்த விஷயத்தையும் கூறுத் தொடங்கினால் முடியும் வரை கூறிச் செல்வர். அவரின் பேரில் பலகட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. எல்லாம் உடன் சிந்த ணையிலிருந்து தோற்றிய விஷயங்களை யுடையதாயினும் அவர் படிப்பித்த பாடங்களிலிருந்து வருதலும் இயல்புதான். இரு பத்தைந்து நூல்கள் அவர் பெயரால் வெளிவந்துள்ளன. அவருடைய மாணாக்கர்களுக்கு ஒரு மீட்டற் பயிற்சியாகவும்

ஏனெயவர்களுக்கு அரிய விருந்தாகவும் அமைகின்றன. அவருடைய அங்கினைந் தினை, அத்வைத் சிந்தனை உபஅதிபரின் தொடர்புகள் இருந்தகாலத்தில் எழுந்த வையாம். உப அதிபர் ஒரு ஞானி. அவருடைய சிந்தனைகள் இந்தசமயத்தின் விஞ்ஞானப் பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. கம்பரோடு தொடங்கிய பண்டிதமணி கந்தபுராணத்தில் சொக்கி விட்டார். அச்சவாகனம் ஏறாத பண்டிதமணி அவர்களின் எழுத்துக்கள் ஏதும் இருந்தால் அவற்றை நூல் வடிவம்பெறச் செய்வது பண்டிதமணி நூல் வெளியிட்டுச்சபையின் முக்கியகடங்களுக்கும்.

பண்டிதமணி அவர்களின் நூற்றாவது பிறந்ததின நிறைவு குறித்துத் தமிழ் பேசும் மக்கள் பிரார்த்திப்பார்கள் என்பதே எனது நம்பிக்கை.

இ. கந்தையா
முன்னைநாள் தலைவர்,
அகில இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கம்

Γ

சீர்பெறவோர் முத்திரையும் வெளியிட்டார்

பார்போற்றும் பண்டிதமா
யணியெங்கள் பெரியார்க்கு
சீர்பெறவோர் முத்திரையும்
வெளியிட்டார் சிறப்புடனே
பேர்பெற்ற பேராசான்
நூற்றாண்டு நினைவாக
ஆர்வமொடு எடுத்தவிழா
அகிலத்தில் புகழ்பெறவே.

— சோ. ஃரங்காரி

பண்டிதமணி அவர்கள் அனுப்பிய திருமண வாழ்த்து

1951 ஆம் ஆண்டு அப்போது எனக்கு இருபத்தியேழு வயது. அந்த ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் எனது திருமணம் நடை பெற்றது.

‘மறுமலர்ச்சி’ சஞ்சிகையை வெற்றி கரமாக நடத்தி, பொருளாதார நிலை காரணமாக அதை நிறுத்திச் சில ஆண்டுகளே கழிந்திருந்தன. ‘மறுமலர்ச்சி’யை அச்சிட்டுத் தந்த ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகத் தின் முகாமையாளர் பதவியை ஏற்று, எனது தொழில் துறையில் ஒரு முக்கிய மான திருப்பு முனையை ஏற்படுத்திக் கொண்ட காலம் அது.

எனது திருமண அழைப்பதிழில் எனது பெயரின் கீழே ‘முகாமையாளர், ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம்’ என்றே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. (நான் ஆனந்தா அச்சகத்துக்கு வந்தது 1952 ல்)

எனது நிலையிலும், எனது ஊரின் நிலையிலும் பார்த்தால் எனது திருமணம் மிகக் கோலாகலமாக நடந்ததென்றே சொல்ல வேண்டும். எனது பெற்றோர்கள் அப்போது உயிருடன் இல்லை. கூடப் பிறந்த ஆண் சகோதரர்களும் எனக் கில்லை. உற்றாரோடு — முக்கியமாக எனது நண்பர்களே திருமணவிழாவைக் கோலாகலப் படுத்தியிருந்தார்கள்.

முற்றத்தில் அலங்காரப் பந்தீஸ் போட்டு, ஊருக்கெல்லாம் சொல்லி, குருக்கள், மனவறை மங்கள வாத்தியம், ‘கூட்’ மடித்த காரில் மணமக்கள் ஊர்

வலம் என்று ‘வேதவிதி’ப்படியும் ஊர் வழமைப்படியும் நடந்த திருமணம்.

நாலாம் சடங்கிலன்று, அப்போது பிரபலமாகியிருந்த ‘மணி பாகவதர்’ அவர்களின் ‘சீதாகல்யாணம்’ சுதாப்பிரசங்கம் கூட நடைபெற்றது.

அந்த ‘மணி பாகவத’ரைப்பற்றி இப்போது பலருக்கும் தெரிந்திருக்காது. அவரே பின்னால் நல்லை ஆதினத்தை அமைத்து அதன் முதலாவது தலைவராக விளங்கிய ஸ்ரீவஸ்ரீ சுவாமிநாதத் தம்பிரான் ஆவர்யாழ்ப்பாணத்து ஆன்மீக உலகில் ஒரு நடச்சத்திரமாக விளங்கியவர்.

இந்தக் கட்டுரையில் சொல்ல வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் இனிமேல் தான் வருகிறது.

எனது திருமண அழைப்பிதழ் ஒன்றை பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் தபாவில் அனுப்பியிருந்தேன்.

பண்டிதமணி விழாவுக்கு வருவாரென்று எதிர்பார்த்து நான் அதை அனுப்பவில்லை. அப்படி அவர் வரக்கூடிய அளவுக்கு அவரோடு நெருங்கிப் பெழுகும் வாய்ப்பும் எனக்கு இருந்ததில்லை.

பண்டிதமணி அவர்களைப்பற்றி என்னுடைய மனத்தில் மிகப்பெரியதொரு மதிப்பு அப்போதே இருந்தது. அவருடைய புதுமையான சில கட்டுரைகளைப் படித்ததால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி அது

என்னுடைய வாழ்வில் நடைபெறவிருக்கும் முக்கியமான ஒரு நிகழ்வு குறித்து என் மதிப்புக்குரியவருக்கும் அறிவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஆசை. அதனால்தான் அந்த அழைப்பிதழை அவருக்கு அனுப்பி யிருந்தேன்.

திருமண விழாவுக்கு வர இயலாத சிலர் தமது வாழ்த் துச் செய்திகளை ‘தந்தி’களாக அனுப்பியிருந்தார்கள்.

அந்தந் தந்திகளில் ஒன்று பண்டிதமணி அவர்களிடமிருந்து வந்தது.

அந்தக் காலத்தில் தந்திச் செய்திகள் தமிழ் மொழியில் வருவது வழக்கமில்லை. அரசு மொழியான ஆங்கிலமதான் அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பண்டிதமணி அவர்கள் அனுப்பிய தந்தியில் இருந்த வாக்கியம் இதுதான்:

“This year manavalar, Next year makavalar”

திருக்குறளைப்போலச் சுருக்கமாகவும் மிகுந்தசவையாகவும் இருந்த இந்த வாசகம் என் மனத்தில் பசுமரத்தாணிபோலப் பதிந்து இன்றைக்கும் நினைவிருக்கிறது

இந்த வாக்கியம் தமிழும் ஆங்கிலமும் இரண்டறக் கலந்த ஒரு மணிப்பிரவாள நடையில் இருக்கிறது.

இதிலிருந்து பண்டிதமணி அவர்களுக்கு மொழி-மொழிவெறி முக்கியமல்ல; சொல்லும் பொருளின் கருத்தும் சவையுந்தான் முக்கியமென்பதை உணர முடிகிறது.

‘திஸ் இயர் மணவாளர், நெக்ஸ்ற் இயர் மகவாளர்’, (இவ்வாண்டு மணவாளர், மறு ஆண்டு மகவாளர்) என்ற இந்த வாக்கியத்தில், சிறந்த கருத்தமைவோடு, ஒரு நல்ல கவிதையின் மணமும் வீசுவது

போல எனக்குத் தோன்றுகிறது. பண்டிதமணி மகாரசிகர், அவருக்குள்ளே இல்லாத கவிதையா!

‘மறுமலர்ச்சி’யைத் தொடங்கிய நாளி விருந்து, அதற்கு ஒரு கட்டுரை அனுப்பி வைக்கும்படி பண்டிதமணி அவர்களுக்குப் பலமுறை கடிதம் போட்டிருந்தேன். அவற்றையெல்லால் கண்டு கொள்ளாமலே விட்டிருந்த பண்டிதமணி, எனது திருமண அழைப்பிதழை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியது- அவருடைய உள்ளத் தில் ‘நாவலர்கோன்’ மூலம் நான் ஒரு சிறு இடத்தைப் பிடித்திருந்ததையே உணர்த்துகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

‘பழைய பண்டித’ உலகத்தினுள்ளே தேங்கிக்கிடந்த ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை, புதிய இலக்கிய உலகின் சிம்மாசனத்திலே அமர்த்த வேண்டுமென்ற பேராசையோடுதான் நாங்கள் அந்தக் காலத் தில் ‘மறுமலர்ச்சி’யைத் தொடங்கினோம்.

உனால் ‘மறுமலர்ச்சி’யை முந்திக் கொண்டு, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை புதிய உலகத்துக்கு இழுத்துக்கொண்டிருந்த சிலருள் பண்டிதமணி அவர்கள் மிதமுக்கியமானவராக இருந்தார்!

‘நன்னிருள்
நடுக்காடு

காலை மாலை நிழல்போல, நாமும் நடக்கத் தாமும் நடக்கிற காடு.....’

இம்மாதிரியான புதுமையான, உயிரோட்டமுள்ள வசன நடையை அந்தக் காலத்தில், ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலும் கையாண்டவர் ‘புதுமைப் பித்தன்’ போன்ற சிலரே!

பண்டிதமணி அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு புதிய தமிழ் வழியில் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தார் என்பதற்கு, எனக்கு அனுப்பிவைத்த திருமணவாழ்த்தும் சற்றே சாட்சி சொல்லுகிக் கொண்டிருக்கிறது.

— வரநர்

UNIVERSITY OF SRI LANKA

This is to certify that

Pandithamani S. Kanapathipillai

was admitted to the degree of

Doctor of Letters

(honoris causa)

at the Special Convocation

held in Colombo on 31st May 1978

Witness our hands this Thirty First Day of May

One Thousand Nine Hundred and Seventy Eight

P. P. Jayewardene

Vice-Chancellor

Janaka Wijesinha

Registrar

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பண்டிதமனி அவர்களுக்கு
வழங்கிய

இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டச் சான்றிதழ்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

சைவமும் தமிழும் பிரிக்க முடியாதன. சைவம் சிவ சம்பந்தமுடையது. சிவம் என்றால் அங்பு. அவ்வாறே தமிழ்என் பதற்கும் அன்பு என்ற பொருள் உள்ளது. எனவே, அன்பிலிருந்து அன்பை எவ்வாறு பிரிப்பது? அது முடியாத காரியம். ஆகையால் சைவமும் தமிழும் இணைந்தே வாழ் கின்றன. பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் பெரும் சோதனை; இலங்கையில் மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலும்தான். அப்பொழுது ஆங்கிலேயர்காதிபத்தியம் கொலுவோச்சிய காலம். எங்கே, காலம் காலமாகக் கைக் கொள்ளப் பட்டுவந்த, சைவத்தமிழ் பண்பாடு அந்றியர் ஆதிக்கத்தில் நிலை குலைந்து போகுமோ என்று அஞ்சிய காலம். அத்தகைய ஓர் இக்கட்டான சூழலில் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் தோன்றி, சைவத் தமிழ் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார். நாவலருக்குப்பின், அவரின் ஞானபரம்பரையினரால், மறுமலர்ச்சிப் பணிகள் தொடரப்பட்டன. மறுமலர்ச்சிப் பணிகளுக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப் பட்டது, சைவத்தமிழ்க் கல்வி.

நாவலரும் அவர் பரம்பரையினரும் வளர்த்த சைவத்தமிழ்க் கல்விமரபை, இந்தநூற்றாண்டில் வாழுகின்ற எமக்கு, அதனைப் பேணிக் கையளித்த பெருமை பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர் களுக்கே உரியது. அந்த வகையில் பண்டிதமணி ஒரு வரலாற்று புருஷர் ஆகின்றார். நாவலரின் நேர் மாணாக்கர்களாகிய சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர், த. கைலாசபிள்ளை

ஆகியோரிடம் குரு சீடமுறையில் பாடங்கேட்ட பாக்கியம் பெற்றவர். அதனால் பண்டிதமணி நாவலர் பரம்பரையின் உறுப்பினராகவும் விளங்குகின்றார், சாதாரண உறுப்பினர் அன்று, மிக்கதகுதி வாய்ந்த உறுப்பினர். நாவலரின் உள்ளக்கிடக்கையை உள்ளபடி உணர்ந்த பெருமகன், பண்டிதமணி என்றால் அது உண்மையான கூற்று

யாழ்ப்பாண மரவட்டம், தென் மராட்சிப் பிரிவு, மட்டுவில் கிராமத்திலே 1899 ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 27 ஆந்திக்கு சின்னத்தமிழி - வள்ளியம்மை தட்பதி களுக்கு மகவாகப் பிறந்தார்.

மட்டுவில் பிறந்து, தனங்கிளப்பில் வளர்ந்து, திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த, பண்டிதமணி, நாவலருக்குப் பின், நாவலர் கருத்தைப் பரப்பும் பணியே தமது பணியாகக் கொண்டிருந்தவர்.

நாவலர் கருத்தைச் சரியான முறையில் அறிந்து கொள்வதற்கும் பண்டிதமணி தம்மைத் தகுதியாக்கிக் கொண்டமை பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

1917 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகையில், வண்ணார் பண்ணையில் அமைந்திருந்த காவிய பாடசாலையில் மாணவராகும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். சைவத்தமிழ் மரபுக் கல்வியை அளிப்பதற்கென்றே நாவலரால் நிறுவப்பட்டது இக்காவிய பாடசாலை. கணபதிப்பிள்ளை சேர்ந்த பொழுது பேரறிஞர் சுன்னாகம் அ. குமார

சாமிப்புலவர் பேராசானாக விளங்கினார். நாவலர் தமையனார் மகன் த. கைலாச பிள்ளை காவியபாடசாலை மனேஜராக இருந்தார். இவ்விருவரின் செல்வாக்கு கணபதிப்பிள்ளையில் நன்கு செறிந்தது. குமாரசாமிப் புலவரின் புலமை ஈடு இணையற்றது. தமிழ்தாத்தா உ. வே சாமிநாதஜயர் பதிப்பித்த சீவகசித்தா மணி முதற்பதிப்பில் பல பிழைகளைக் கண்டு பிடித்து நிறுவியவர் குமாரசாவாமிப் புலவர். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பிழையின்றிப் பதிப்பித்தவர். அப்புலவர் பெருமான் நாவலரையும் அவர் பரம்பரையினரையும், நம் நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களின் சரித்தி ரங்களையும் கணபதிப்பிள்ளைக்கு எடுத்து ரெத்து வந்தார். அவையாவும் பசுமரத் தாணி போல கணபதிப்பிள்ளையின் மனதில் ஆழப்பதிந்தன. நாவலரையோ, நம் நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களையோ இழித்துரைத்த எவரும் பண்டிதமணியின் கண்டனத்திற்குத் தப்பிவிட முடியாது, பண்டிதமணியின் கண்டனத்தின் வெம்மை தாங்கமுடியாதது.

காவியபாடசாலையில் கற்றதன் விளைவாகப் பழைமையில் பற்றுவைக்கும் பண்டினைப் பெற்ற பண்டிதமணி, புதுமையில் நாட்டங்கொண்டு அதனையும் அறிய விழை முந்தார். அந்தமுயற்சிக்கு உதவியது “ஸரப்பலாச் சங்கம்.”

திருநெல்வேலிச் சிவன் கோயிலுக்கு அருகே ஒரு தோட்டம். அங்கு செழித்து வளர்ந்த ஓர் ஸரப்பலா, அதன் கீழ் சங்கம் கூடும். ஆங்கிலக் கல்வி கற்றோர்; விஞ்ஞானம், தத்துவம், ஆங்கில இலக்கியம், கணிதம் ஆகியவற்றில் புலமை பெற்றோர், அங்கு அடிக்கடி கூடி தத்தம் துறைசார்ந்த விடயங்களைப்பற்றிய கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வர். கலாநிதி சிவப்பிரகாசம், பொ. கயிலாயபதி, மட்டுவில் வே. நடராசா போன்ற பல்துறை அறிஞர் கள் அவர்களில் அடங்குவர். பண்டிதமணியும் அங்கு

சென்று தமது அறிவைச் செழுமைப் படுத்திக் கொண்டார். அத்தோடு ஆங்கிலம் தெரிந்து கொள்ளாத அவர், இவர்களின் கூட்டுறவால், மேற்கத்தைய புதுமைகளையும் அறிந்து, ஆராய்ந்து பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

கலைப்புலவர் நவரத்தினம் 1931 இல் ஆரம்பித்த கலாநிலையத்தின் மதிப்புக் குரிய உறுப்பினராகப் பண்டிதமணியின் விளங்கினார். இக் கலா நிலையத்தின் நோக்கம், இலக்கியம், இலக்கணம், தத்துவங்கள், பொதிக் சாஸ்திரம், ஓவியம், நாகரிகம், சரித்திரம் ஆகிய துறைகளில் பாரத நாடும் இலங்கையும் அடைந்த பேறுகளை ஆராய்தல். இந்த ஆய்வு முயற்சிகளிலும், கலை ஆக்கங்களிலும் உயிர்ப்புடன் பங்கு கொண்டவர் பண்டிதமணி. இதனால் பண்டிதமணியின் பல்துறை அனுபவங்கள் பெருகின.

இக் கலாநிலையத்தில்தான், பண்டிதர் பட்டமும் பெற்ற கணபதிப்பிள்ளை முதலில் விரிவுரைகள் ஆற்றத் தொடங்கினார். அதன் பின், பண்டிதமணியின் விரிவுரைகள் பிரபல்யம் பெறத் தொடங்கின.

பண்டிதமணி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டிதர் பட்டமும், கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் சான்றிதழும் பெற்றவர். திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ் விரிவுரையாராகப் பதவி பெறுவதற்கு இச் சான்றிதழ்கள் உதவின. அங்கு பண்டிதமணி பெற்ற பெரும்பேறு, உப - அதிபர் பொ. கலாசாபதியின் ஆட்கொள்ளளின் கீழ் வந்தமையே ஆகும்.

பண்டிதமணி, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்துடன், மேனாட்டு இலக்கிய ஈடுபாடும், ஆக்க இலக்கியத் தொடர்புத் திறனாய்வும், முறைசார்ந்த கல்விப் பயிற்சியும் கொண்டிருந்தமையால், நாவலர் ஞானப்பரம்பரையிலே தனித்துவம் மிக்கவராய் விளங்குகின்றார். பழைமைக்குப்

பழுமையாய்; புதுமைக்குப் புதுமையாய்; அதேவேளை பழுமைக்கும் புதுமைக்கும் இணக்கம் கண்டவராய் மிளிர்கின்றார். இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம், பண்டித மணியின் பல்துறை ஈடுபாடு எனலாம்.

1951 ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப் பாணத் திலே, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழ் விழாவை நடத்தியது. பண்டிதர் கணபதிப் பிள்ளை ‘‘தமிழ்’’ என்னும் தலைப்பில் அங்கு ஆற்றிய உரை, சர்ச்சையை ஏற்படுத்திய போதும், அதன் பேறாகப் பண்டிதமணி என்ற பட்டம், ‘‘தின்கரன்’’ பத்திரிகை ஆசிரியராலும் ‘‘கல்கி’’ பத்திரிகை ஆசிரியராலும் தத்தம் வெளியீடுகளில் பொறிக்கப்பெற்றமைக்குக் கால கோள் ஆகியது. அதற்குப்பின் பண்டிதமணி என்றாலே இவரை மட்டும், இலங்கையிலே குறிப்பதாயிற்று.

1978 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் (D. Litt) எனும் இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தது. ‘‘பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையை இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்ததன் மூலம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் மறு மலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய சைவர்களின் சீர்திருத்த வீரர் ஆகிய ஆறுமுகநாவலரால் உருவாக்கப் பட்ட தமிழ்க்கல்வி, இலக்கியத்திறனாய்வு, சைவசித்தாந்தம் ஆகியவற்றின் புகழ் பூத்த மரபைக் கொரவிக்கிறது. எனலாம்’’ என அந்நாள் ‘‘சமுநாடு’’ பத்திரிகை ஆசிரியர், என். சபாரத்தினம் கூறுவது மிகப் பொருத்தமானது நாவலர் பரம் பரையில், தமிழ்க் கல்வி, இலக்கியத் திறனாய்வு, சைவசித்தாந்தம் ஆகிய மூன்றையும் ஒருங்கே பேணிக் காத்த பெருமை பண்டிதமணி ஒரு வருக்கே உரியது என்று துணிந்து கூறலாம்.

பண்டிதமணி, தாம் பேசியவற்றை எழுதியவற்றை தம் வாழ்க்கையிலும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து காட்டிய பெருமையையும் கொண்டவர்கள். நாவலரைப் போல நெட்டிக்கப் பிரமச்சாரியாக வே

வாழ்ந்துள்ளார். கற்றல், கற்பித்தல், உண்மைப் பொருளைச் சிந்தித்தல், பேசுதல், எழுதுதல் என்பனவற்றிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். கந்தபுராண கலாசாரம், இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் உடையது. ‘‘ஒரு காலத்திலே இந்த யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஆடவர்கள், மகளிர்கள், முதியவர்கள், இளையவர்கள் ஆகிய எல்லோருடைய இரத்தத்திலும் கலந்து நரம்புத் துய்கள் தோறும் ஊரிச் சுரந்து கொண்டு இருந்தது கந்தபுராணம்’’ எனப் பண்டித மணி கூறுகிறார். இந்தக் கந்தபுராண கலாசாரம் தான் நம்மிடையே, அந்திய கலாசாரங்கள், மிலேசுச் கலாசாரங்கள் புகுந்து கொள்ளாமல் தடுத்தது. தமிழ் மக்களை மனிதர்களாக வாழ வைத்தது. கந்தபுராண கலாசாரம் எம்மால் கைவிடப்படத் தொடங்கிய ஞானரூபம் வில் கவிபுகுந்து விட்டது. இன்னல்களும் இழப்புகளும் தொடர்கின்றன. இது பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய காலம் இது. நாவலரும் பண்டிதமணியும் இன்று எமக்குத் தேவைப்படுகின்றனர் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். நமது பாரம் பரியச் சிறப்புக்குக் கந்தபுராணத்துடனான தொடர்புதான் காரணம். இன்றைய அவல நிலைக்கும்கந்த புராணத்துடனான தொடர்பு அறுந்தமை தான் காரணம். கந்தபுராணம் வெறுமனே சமய நூல் அன்று; அது ஒருவாழ்வியல் நூல் ஆகும்.

பண்டிதமணி, இலக்கிய கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 86 வருடங்கள், 08 மாதங்கள், 16 நாட்கள் இப்பூவுக்கில் வாழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் சிந்தனைச் செல்வராக விளங்கி தமது எழுத்தாலும், பேச்சாலும், சாதனையினாலும் நம் எல்லோரது உள்ளங்களிலும் நிறைந்துள்ளார்கள். 13-03-1986 அன்று அன்னாரது பூதவுடல் மறைந்தாலும் கூட, அவரது புகழ் என்றும் ஒவித்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பது உறுதி. பண்டிதமணியை ஞானகுருவாகக் கொள்வோருக்கு வாழ்க்கையில் எதுவிதம் கேடும் இல்லை.

திருநெல்வேலி சௌவாசிரிய கலாசாலையில் பயின்ற ஆசிரியர்கள், பண்டிதமணி யின் கருத்துக்களையும், அவரிடம் பெற்ற நடைமுறைப் பண்பாடுகளையும் இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் செறியச் செய்திருக்கின்றனர். ஆனால் அவற்றைத் தொடர்ந்தும் பின்பற்றும் நிலை இப்போது அருகிவருவதையும் காண்கிறோம். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கி லேயர் காலங்களிலும் பார்க்க, தற்காலத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குக் கூடிய அவலம் வந்துள்ளது. பண்டிதமணியின் கருத்துக்கள் மீண்டும் பரவ வேண்டும். அவர்களுக்கிணறு நூல்கள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். தமிழ் மக்கள் அந்தநூல்களைப் படித்து, பாரம்பரி

யத்தை உணர்ந்து மீண்டும் தமது உரியநிலையை அடைய வேண்டும். பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை இக்கைங்கரியத்தைத் தொடர்ந்து செய்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. பெரியவர்களின் பிறந்துளைம், மறைவு தினம் இரண்டும் நினைவுகூரப்படுகின்றன? ஏன், அவ்வாறு செய்கின்றோம். அப் பெரியார்களுக்காக அன்றுநாம் அவர்களைப் பற்றியும், அவர்களின் செயற்கரிய செயல்கள் பற்றியும், இப்புண்ணிய தினங்களில் சிந்திப்பதால் நாம் ஈடேற்றம் அடைகின்றோம்; எமது வாழ்வுபுனிதமாகின்றது. பண்டிதமணியின் பரந்துபட்ட பணிகள் நமக்கெலாம் கலங்கரைவிளக்கம் ஆகும்.

--குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

தினகரன் பண்டிதமணியின் நூற்றாண்டு விழா

சல்விமான்களையும் அறிஞர்களையும் மதித்துப் போற்றும் அரிய நற்பண்பு மரபு சார்ந்த செயல் நிகழ்வாக வடபுலத்து மக்களிடையே நிலவிவந்தது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அறவே அற்றுப்போயிருந்த இந்த நற்பண்பு மீண்டும் துளிர்ப்பப்பட ஆரம்பித்திருப்பது ஆரோக்கியமான சமூகச் சூழலின் மிகவரவிற்குக் கட்டியங்களுக்கிணற்றுது.

பண்டிதமணி கி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை சிறப்பாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனையொட்டி நாடனாவிய நீதியில் பல்வேறு நிகழ்வுகளை நடாத்துவதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பண்டிதமணி கி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்

நூல் வெளியீட்டுச் சபை இதற்கான பணிகளில் முனைப்பாக ஈடுபட்டுவருகிறது.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தினால் இலக்கிய கலாநிதி என்ற கொரவப்பட்டம் அளிக்கப்பட்ட முதற் தமிழ்நினர் பண்டிதமணி அவர்களேயாவர். இவருடைய பெரும்பாலான கட்டுரைகளைப் பிரசரித்துப் பெரும்பொன்ட தினகரனே 1951 ஆம் ஆண்டில் 'பண்டிதமணி' என்ற பட்டத்தை இவருக்குச் சூடியது.

சான்றோர்களையும் அவர்களாற்றியதேசப்பணிகளையும் நினைவு கூரவது அவர்களுக்களிக்கும் கொரவமாக மட்டுமன்றி இளைய தலைமுறை அவர்களை அறிந்து கொள்வதற்கு அளிக்கப்படும் வாய்ப்பாகவும் அமைவுறுகிறது.

—நன்றி: தினகரன் வாரமஞ்சரி
1999-07-04

முத்திரைகள் பல பதித்த பண்டிதமணிக்கோர் முத்திரை

மட்டாருந் தனங்கிளப்புப் பண்டிதமா
 மணிப்புலவன் வரைந்த ஏட்டைத்
 தொட்டாலின் தமிழ் மணக்கும் சொன்னால் தத்
 துவம் மணக்கும் துருவி நோக்கின்
 எட்டாத அரும்பொருள்கள் இலகுவில் வாய்த்
 திடுமாங்கே அறிவும் அன்பும்
 ஒட்டாக அமைத்திட்ட இருமையினில்
 இறையொருமை உதிக்கு மன்றே.

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் பிக்ளைக்கவி வ. சிவராசசிங்கம். ஆம் பண்டிதமாமணிப் புலவன் வரைந்த ஏட்டைத் தொட்டால் இன் தமிழ் மணக்கும், பிக்ளைக்கவியின் கூற்று உண்மையில் உண்மையேயாம்.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி அவர்கள் சைவத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலவில் இந்த நூற்றாண்டின் மாபெநும் மனிதர் களுள் ஒருவரேன மதிக்கப் பெறுபவர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் உயர்வு பெற்ற சைவத் தமிழ் உலகம் அவருக்குப்பின் அவர் வழி வழி வந்த பண்டிதமணி அவர்களாலும் பற்பல உயர்வுகளைப் பெற்றுக் கொண்டது. பல நூறு பண்டிதர்களால் நிரம்பப்பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் பண்டிதர் சி. க. அவர்கள் பொறித்த முத்திரைகள் பலவாகும். அதன் காரணமாகவே அவர் பண்டிதமணியானார்.

அவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் ஒழுக்க சீலராக சைவத் தவ வாழ்க்கையை

வாழ்ந்து காட்டிப் பதித்த முத்திரை ஒன்று.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் அவருக்கிருந்த மேதாவிலாசம் இன்னொரு முத்திரை.

தமது நாவன்மையால் தமிழ் இலக்கிய இரசிகர்களிடையே பொறித்த தனித்துவமான முத்திரை மற்றொன்று.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் முப்பது வருடங்களாகத் தமிழ்ப் பேராசானாக விளங்கி எண்ணற்ற நல்லாசிரியர்களை உருவாக்கி நாட்டிற்களித்த பணி மேலுமொரு முத்திரை.

கம்பராமாயணக் காட்சிகளை மிகவும் தத்ரூபமாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் தினகரன் பத்திரிகை வாயிலாக எழுதிப்பதித்த முத்திரை வேறொன்று.

யாழ்ப்பாணம் பரமேசவரக் கல்லூரி யில் 1951 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் பிரசித்திபெற்ற தமிழ் விழாவில் சி. க. அவர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவு பதித்த முத்திரை ஒரு விசேட முத்திரை.

கைவ சித்தாந்தத்தில் துறை போகிய வர் எனும் சிறப்பு முத்திரை.

யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரம் என நிறுவிப் பெருமைபெற்ற முத்திரை.

வாதில் வெல்வதி வெல்லவரென நிலைநாட்டிய முத்திரை.

கந்தபுராணம் தகூகாண்டத்திற்கு உரை எழுதி இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பேரரிஞர்களால் ஈடுஇணையற்ற செயற்கரிய செயல் எனப் பாராட்டப்பெற்று அவ்வரைக்கு நிகர் அதுவே எனப் பொறித்த முத்திரை.

மட்டுவில் சி. கணபதிப்பிள்ளை தமது பதினேழாவது வயதுக்குப் பின்பே முறையாகத் தமிழ் படிக்கத் தொடங்கினார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க பண்டிதராணார். ஆசிரிய பயிற்சியும் பெற்றார். 1929 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மூன்று தசாப்தங்களாக பாலபண்டிதர், பண்டிதர்களுக்குத் தலைமைப் பண்டிதராக ஒளிர்ந்த முத்திரை.

நல்லைநகர் ஸ்ரீலீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருக்கு நாவலர் பட்டத்தைத் திருவாவடு துறை ஆதீனம் அளித்துப் பெருமை கொண்டது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1978 ஆம் ஆண்டில் இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டத்தைப் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு வழங்கியது. இது தமது வாழ்க்கை முறைகளால், எழுத்து வன்மையால், சொற்பொழிவு களால், சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களால் நாவலரின் பாரம்பரியங்கள் அனைத்தையும் பேணி நிலைநாட்டியப் பட்டம்பெற்ற முத்திரை.

தமிழ்க் கல்விக்காகவும், தமிழ் ஆய்வுக்காகவும், சைவத் தமிழுக்காகவும்,

சைவப் பிரசாரத்திற்காகவும் என்பத் தேழு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பதிவுகள் பல செய்த முத்திரை.

ஆயிரம் பிறைகளைத் தரிசித்த பெருமைகு முத்திரை.

ஊக்கமுள்ள ஆகிரியராக, இலக்கிய விமர்சகராக கவிஞராக ‘எழில்’ ஞாயிறு போற் பிரகாசித்த முத்திரை.

சிலேடையாகப் பேசி இலக்கிய நயப் புக்களை வெளிப்படுத்துவதில் கைதேர்ந்த முத்திரை.

யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் இணையில்லாத் தூதுவராக விளங்கிய முத்திரை.

குருகுலக் கல்வி யின் மேம்பாட்டை உலகிற்கு உணர்த்திய முத்திரை.

சொல்லையும் செய்வையும் ஒன்றாக மதித்து வாழ்ந்து காட்டிய முத்திரை.

சித்தாந்த சாகரம் மகாவித்துவான் பட்டங்களைத் தமதாக்கிய முத்திரை.

எஞ்ஞானரும் அகத்திலும் முகத்தி லும் சிவக்களையும் தவசுக்களையும் பொலிய உலாவிய முத்திரை.

தமிழ் முனிவராகவும் துறவியாகவும் நிலை நின்ற முத்திரை.

நாவலர், நாவலரும் கோபி இலும், ஆறுமுகநாவலர், கந்தபுராண கலாசாரம், கந்தபுராண போதனை, பாரத நவமணி கள், சைவதற்சித்தனை, இலக்கியவழி, மட்டுவில் கண்ணகை அம்மை தோத்திரம், கதிர்காம வேலவன் பவனி வருகின்றான், கந்தபுராணம் தகூகாண்டம் உரை, சிவராத்திரியிற் சிந்திக்கத்தக்கவை, இருவர் யாத்திரிகர், சமயக் கட்டுரைகள், கம்பராமாயணக் காட்சிகள், சிந்தனைச் செலவும், செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், அத்வைத சிந்தனை, அன்பினை ந்தினை,

கோயில், சிந்தனைக் களஞ்சியம் ஆகிய நூல்களையும் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சிறப்புக் கட்டுரைகளையும் எழுதிச் சாதனை படைத்த முத்திரை.

பல நூல்களுக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசு முத்திரை பதித்துக் கொண்ட முத்திரை. இவ்வாறு மேலும் பலவற்றை எழுதமுடியும்.

தம் வாழ்நாளில் இவ்விதமாக முத்திரைகள் பல பதித்த பண்டிதமணி அவர்களை பல பதித்த பண்டிதமணி அவர்களை

கஞ்கு இலங்கை அரசாங்கம் மார்க்டித் திங்கள் நான்காம் நாளில் ஞாபகாச்தத முத்திரை ஒன்றை வெளியிட்டு அன்னவரைக் கொரவிப்பதையிட்டு, தயிழ் கூறும் நல்லுலகம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது. அரசாங்கம் வெளியிடும் முத்திரை அதற்குப் பில்லதோர் முத்திரை எனச்சிறப்புடைத்து. இந்த நூற்றாண்டின் பெருமை மிக டத் திரைகளுள் இதுவுமொன்றேனக் கொள் வோமாக. வாழ்க பண்டிதமணி அவர்களின் நாமம்.

—செல்லப்பா நடராசா

புராணங் கேட்பவர் ஆதிதொடங்கி ஈறுவரையும் தவறாமல் நியமத்தோடு கேட்டல் வேண்டும். புராணமுற்றுப்பெற்ற தினத்திலே புராணத் திருமுறைக்கு விசேஷ பூசை செய்விந்து, புராணம் வாசித்தவருக்கும், பொருள் சொன்னவருக்கும், கடவுள் கடைய அடியார்களுக்கும், குருடர், முடவர் முதலானவர்களுக்கும், சுற்றத்தார்களுக்கும் அன்னங் கொடுத்து, புராணம் வாசித்தவருக்கும் பொருள் சொன்னவருக்கும் தம்மால் இயன்ற பொருள்கள் வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

எல்லாருங்கேட்டு உய்யும் பொருட்டுத் திருக்கோயில்களிலே யோக்கியர்களைக் கொண்டு புராணங்களை வாசித்துப் பொருள் சொல்லுவித்தல் மிக மேலாகிய புண்ணியம்

— நாவலர் பெருமான்

பண்டிதமணி அவர்களும் அவர் பெற்ற பாராட்டுக்களும்

தென்மராட்சி

சைவசமய சீலர்கள் பலரை நமது நாட்டுக்கு அளித்த பெருமை தென்மராட்சிக்கு உண்டு. தென்மராட்சியின் திலக மென மினிர்வது மட்டுவில். அங்குள்ள சந்திரமெளைசர் ஆலயம் மிகவும் பழையமை வாய்ந்தது. பணையடிப்பிள்ளையார் ஆலயம், மருதடிப்பிள்ளையார் ஆலயம், பன்றித் தலைச்சி அம்மன் ஆலயம், முத்துமாரி அம்மன் கோயில் உள்ளிட்ட ஆலயங்கள் மட்டுவிலை அழுகபடுத்துகின்றன. சந்திரமெளைசரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு ஈழமண்டல சதகம் என்கின்ற அரியரூலைச் செய்தவர் மட்டுவில் உரையாசிரியர் க. வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரவர்கள். மட்டுவிலுக்கு இன்னெனாரு பெயர் சந்திரபுரம். ஆங்கு பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன. அவற்றுள் சந்திரமெளைச் சித்தியாசாலை தொன்மைவாய்ந்தது.

�ழமண்டல சதக ஆசிரியரான வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் நாலவலர் பெருமானால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற சிதம்பரம் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையின் மூலவேராக இருந்து ஆசிரியப் பணிபுரிந்தவர். அவரைப் போல அவரது பிள்ளைகளும் கல்விக் காக உழைத்தவர்கள். இவரது புத்திரர் களில் ஒருவரே கவிஞர் வே. மகாவிங்க சிவம் அவர்கள். சைவப்பெரியார் புலோலிசு. சிவபாதசந்தரம் அவர்கள் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் குடும்பத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்.

தஞ்சை வள்ளியர்ஷையார்

இப்படியானதொரு கல்விச் சூழலில் வாழ்ந்த இன்னொரு பெரியார் சின்னத் தம்பியார். ஊரில் அவரைத் “தஞ்சை” என்றே அழைப்பார்கள். மட்டுவிலில் தருமர் போலத் தனங்கிளப்பில் வாழ்ந்த ஒருவர் முருகர். முருகருக்கு ஒரு பெண் பிள்ளை. பெயர் வள்ளியம்மையார், இறைவன் திருவருளினால் மட்டுவில் சின்னத் தம்பியாருக்கும், தனங்கிளப்பு வள்ளியம்மையாருக்கும் திருமணம் நடைபெற வாயிற்று. ஊரில் இவர்கள் இலட்சியத் தம்பதியினர்.

புத்திரபாக்கியம் இன்மையால் சின்னத்தம்பியார் வள்ளியம்மையார் குலதெய்வமான தனங்கிளப்பு காரைத்தூர் விநாயகரை வேண்டினார். வீநாயகர் திருவருள் துணைக்கொண்டு சிதம்பரம் நடராசர் சந்திதியை அடைந்து தவங்கிடந்தார். அம்மையார் மேற்கொண்ட தவத்தின் பயணாகச் சென்ற விகாரிக்கு முந்திய விகாரி வருஷம் ஆணிமாசம் 14 ஆம் நாள் (27-06-1899) ஓர் ஆண்குழந்தையைப் பெற்றார். ஜெனம் நடச்சத்திரம் சதயம். குழந்தைக்குப் பெற்றோர் இட்டப் பெயர் கணபதிப்பிள்ளை. சந்ததிப் பெயர் சட்டநாதர்.

கணபதிப்பிள்ளையும் கல்வியும்

மட்டுவில் அமெரிக்கமிசன் பாடசாலையில் (இப்பொழுது சந்திரமெளைச்

வித்தியாசாலை) ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற கணபதி பிள்ளை சுதாடர்ந்து படிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. தந்தையார் சின்னத்தம்பியார் மகன் கணபதிப்பிள்ளையையும் அழைத்துக்கொண்டு மட்டுவில்லை இருந்தும் நீங்கித் தனங்களைப்பில் குடியேறினார். இது நடந்தது 1912 ஆம் ஆண்டு.

சாவகச்சேரி பொன்னையா உபாத்தியார் சாவகச்சேரி பொன்னம்பலப்புலவர் சாவகச்சேரி பொன்னப்பாபிள்ளை ஆகியோரிடம் இடையிடையே பாடங்கேட்டார்கணபதிப்பிள்ளை. அந்தக்காலத்தில் காகித ஆட்டத்திலும் சவாரி வண்டில் கஞ்சுக் கடைக்கிட்டியிடத்து ஒடுவதிலும் திறமை சாலியாகவும் இருந்தார் கணபதிப்பிள்ளை. அந்தத்துறையால் அவர்களுக்கு நிகர் அவர்தான்!

1917 கார்த்திகையில் நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் சேர்ந்து படிக்கும் வாய்ப் புக்கிட்டியது. அப்பொழுது வயது பதி ணெட்டு. ‘‘மட்டுவில் புத்தக வியாபாரியர் திரு. செ. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை திரு. வே. நடராசா ஆசிரியர் இருவருமே யான் நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் சேர்ந்து படிப்பதற்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்தார்கள்’’ என்று பண்டிதமணி அவர்கள் மிகுந்த நன்றிப் பெருக்குடன் பல தடவைகள் கூறியதுண்டு. எழுதியும் இருக்கின்றார்கள்.

நாவலர் காவிய பாடசாலை

நாவலர் காவிய பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் சுன்னாகம் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிபுலவர் அவர்கள். காவிய பாடசாலையின் மாணேஜராக இருந்தவர் நாவலர் தமையனார் புத்திரர் ஸ்ரீமத். த. கௌலாசபிள்ளை அவர்கள். புலவர் அவர்களை ‘சங்கப் பலகை’யென்று குறிப்பிடுவார்கள். திரு. கணபதிப்பிள்ளையின் சகபாடிகளுள் ஒருவர் மண்டுர் ஏகாம்பரநாதபிள்ளை பெரியதம் பிப்

பிள்ளை (புலவர்மணி) அவர்கள். திரு. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் சேர்வதற்குக் காலாயிருந்தவரும் மட்டுவில் செ. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள்தான். ‘‘மட்டுவில் எனக்கு மண்டுராயிற்று’’ என்று ஒரு கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் புலவர்மணி அவர்கள்.

நூலாவது பாராட்டு

‘‘நாங்கள் பன்னிரண்டு மாணாக்கர் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழ் பரிபாலன சங்கத்தின் செயற் குழு நாவலர் பாடசாலையிற் கூடியது. பரீட்சை தொடங்கிவிட்டது. முழுதும் வாய்ப்பாடமாகவே மறுமொழி சொல்ல வேண்டும். எழுத்துப் பரீட்சையேயில்லை. மூன்று நாண்கு மணிநேரம் நடந்து முடிந்தது பரீட்சை. புள்ளி அடிப்படையிற் கண்ட பரீட்சை முடிவில் சி. கணபதிப்பிள்ளை திறமைச் சித்தியில் முதலாமிடம் பெற்றார். எனக்கு இரண்டாமிடம் கிடைத்தது. சி. க., சீவகசிந்தாமணியை முதற்பரிசாகப் பெற்றார். சிலப்பதிகாரம் இரண்டாம் பரிசு’’

உள்ளதும் நல்லதும் என்ற நூலிற் புலவர்மணி அவர்கள் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்துள்ளார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப்போல யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழ்ப் பரிபாலன சபையும் கனதி வாய்ந்தது. அச்சபை நடத்திய வாய்மொழிப் பரீட்சையில் புலவர்சிகாமணி சுன்னாகம் ஸ்ரீமத் அ. கு. புலவரவர்களின் தலைமாணவரான சி. க. அவர்கள், திறமைச் சித்தியால் முதலாமிடத்தைப் பெற்றார் என்றால் அவரது விவேகம் எத்தகையதாக இருந்திருக்கும்.

மதுரைப்பண்டுத்தி

1926 இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையில் விசேடமாகச் சித்தியைத்தந்த திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைப் பாராட்டி நாவலர் காவிய

பாடசாலையின் மனேஜர் ஸ்ரீமத் த. கெ. அவர்கள் வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பெறுமதி வாய்ந்த தங்கப்பதக்கம் ஒன்றி ணைப் பரிசாக வழங்கினார்.

மட்டுவில் காவிய பாடசாலையை நடத்தி அங்குள்ளவர்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றார் பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அதனால் அங்குள்ளவர்கள் பெருஞ்சபையைக் கூட்டி ஸ்ரீமத் த. கெ. அவர்களால் வழங்கப் பெற்ற தங்கப் பதக்கத்துக்கு ஏற்றதொரு தங்கச் சங்கிலையைப் பரிசாக வழங்கிக் கொரவித்தார்கள். இதற்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர் மட்டுவில் திரு. லோச் செல்லப்பா அவர்களாவர்.

நாவலர் அவர்களுக்குப் பின் அவர்வழியில் வந்தவர் காரைநகர் அருணாசல உபாத்தியாயரவர்கள். அவர்களது தூண்டுதலினால் கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலையிற்பயிற்சி பெறும் சந்தர்ப்பம் பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். “அவர்களுக்குப்பின் அருணாசலம் தான்” என்று கட்டுரையை எழுதினார் பண்டிதர் சி. க. அவர்கள். அக்கட்டுரை அருணாசல உபாத்தியாயரின் புனித சேவையை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையின் அதிபர் மயிலிட்டி சி. சுவாமி நாதன் அவர்கள், உபஅதிபர் அளவெட்டி ஸ்ரீ. பொ. கைலாசபதி அவர்கள், தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பண்டிதமணி அவர்கள் இம்முவரும் மும்மணிகள் என்று பாராட்டப்பட்டார்கள்.

திருநெல்வேலியிற் காவிய பாடசாலை

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை வளாகத்தில் காவிய பாடசாலை ஒன்று அருவானது. 1937 வரையில் இருக்கலாம்.

பண்டித வகுப்புக்கள் விசேடமாக நடைபெற்றன: காவிய பாடசாலையின் தோற் றத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தார் நாவலருக்குப் பின் நமக்கு ஒர் காவலரான இந்துபோட் திரு. சு. இராசரத்தினம் அவர்கள்; தமிழ், சமஸ்கிருதம், சிங்களம், ஆகிய பாடங்களுக்கு முறையே பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை வியாகரண சிரோமணி தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள் தாகவிகாரையைச் சார்ந்த பிரதம குரு ஆகியோர் பொறுப்பாக இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே ‘மும்மொழிப் பல்கலைக்கழகம்’ என்ற திகழ்ந்த இக்காவிய பாடசாலைக்குத் தெற்கேயிருந்தும் பலர் விஜயஞ்செய்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். பண்டிதர்கள் படிப்பாளிகள் தோன்றுவதற்கு முதுகெலும்பாக இருந்து உழைத்தவர் பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களாவர்.

தினகரன் - பண்டிதமணி

1951 இல் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி பரமேசவரக் கல்லூரியில் இடம் பெற்ற தமிழ் விழாவில் ‘தமிழ் நுதவியது களவு; களவியல் நுதவியது தமிழ்’ என்ற தலைப்பில் பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் உரையாற்றினார்கள்; உச்சமான பேச்சு அது.

பண்டிதரவர்களது உரை குறித்து கரவருஷம் சித்திரை மாதம் 30 ஆம் திகதி (13-05-1951) வெளியான ஞாயிறு தினகரனில் “தமிழ்ச்சாரு” என்ற தலைப்பில் ஆசிரியத் தலையங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தது.

“நக்கிரதேவர் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் என்னும் பொருள் பற்றித் தமிழ்நிறுர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்ப்பெறுமக்களுக்கு அளித்துள்ள கட்டுரை விருந்தை இற்றைப் பிரசரத்தில் பிறிதோரிடத்தில் தினகரன் பெரும் மகிழ்வுடன் தாங்கிவெளிவருகின்றான்.

தமிழ் நுதவிய பொருளான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, அரும்பு, மலர்,

காய், கனி போலத் தொடர்பு பட்டிருப்பதை நன்கு விளக்கிக் காட்டுவது இக் கட்டுரை.

திருவள்ளுவரின் காமத்து ப்பா லும் திருக்கோவையும் சத்தி யகாமத்தை உணர்த்துவன் என்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல் இதில் உணர்த்துகின்றார் பண்டிதமணி.

இவ்வாற்றால் ‘பண்டிதமணி’ என்ற நாமத்தை முதல் முதலாக உபயோகித்த பெருமை தினகரனேயே சாரும். தொடர்ந்து ‘பண்டிதமணி’ என்ற சொல்லை கல்கி, ஸ்ரீவங்கா போன்ற பத்திரிகைகள் விளக்கங்களை செய்தன.

தினகரன் உபயோகித்த பண்டிதமணி என்ற சொல் உலாளகவிய முறையில் நிலைத்துவிட்டது. பண்டிதமணி அவர்களது பல நூறு கட்டுரைகள் இனக்கரணில் காலத்துக்குக்காலம் பிரசரிக்கப்பட்டன. கம்பராமாயணக் காட்சிகள் என்ற தலைப்பைக் கொண்ட கட்டுரைகளே நூற்றைம் பதுக்கு மேல். கம்பராமாயணக் காட்சிகள் கட்டுரைத் தொகுதிக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் பாராட்டுக் கிடைத்தது.

முதலாவது பொன்னாடை

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலையில் சைவசமயஞ் சார்ந்த விழா. குன்றக்குடி அடிகளார் விசேஷமாக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். பிரபவ கல்விமாணான முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி அவர்களும் சமுகமாயிருந்தார். பண்டிதமணி அங்கு பேச்சு. பேச்சினை நன்கு இரசித்தவரான குன்றக்குடி அடிகளார், தாம் சார்ந்த ஆதீனத்தின் சார்பில் பண்டிதமணி அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவித்தார்.

ஒய்வு பெறுதல்

27-6-1959இல் ஒய்வு பெற்ற பண்டிதமணி அவர்களுக்குத் திருநெல்

வேலி, மட்டுவில், யாழ்ப்பாணம் முதலான இடங்களில் இரண்டு நாட்களாகப் (29-8-1959 — 30-8-1959) பாராட்டு விழாக்கள் நடந்தன. மட்டுவில் பண்டிதமணிமண்டபம் உருவாக்கப்பட்டது. மணி விழாமலர் காத்திரமான முறையில் வெளி யிடப்பட்டது. அன்னவரது மணிவிழா பரவலாக நாடு முழுவதுமே கொண்டாடப் பட்டது, மலையகத்தில் பண்டிதமணி அவர்களைச் சுவாமி தனிநாயகம் அவர்கள் பாராட்டியதுடன் பொன்னாடையும் போர்த்திக் கொரவித்தார்.

05-05-1961இல் சமயக் கட்டுரை நூல் வெளியீட்டு விழா வண்ணை வைத்திசுவர வித்தியாலய மண்டபத்தில் திரு. க. ச. அருள்நந்தி அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்றது. பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம், ஸ்ரீ. கி. வகுமணன் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் நூலின் சிறப்பை எடுத்து உரைத்தனர். இரசிகரான க. ச. அருள்நந்தி அவர்கள் பண்டிதமணி அவர்களுக்குச் ‘‘சைவசித்தாந்த சாகரம்’’ என்ற பட்டத்தினைப் பெருங்கரகோஷத்தினிடையே வழங்கினார்.

தக்காண்ட உரை

தந்தபுராணம் தக்காண்டத்துக்குப் பண்டிதமணி அவர்கள் எழுதிய உரையை நூல்வடிவம் பெறாக் கொடுத்து பெருமை வைத்தியகலாநிதி பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்களுக்கேயுரியது. பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையில் கந்தபுராணம் தக்காண்டம் உரை நூலின் வெளியீட்டு விழா 25-01-1967 புதன் கிழமை முற்பகல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகக்கலை மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. உரை நூலின் பிரதி யானை மீது ஏற்றப் பட்டு ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்பட்டது. பல நூற்றுக்கணக்கான அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். பொதிகப் போசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கள் பண்டிதமணி அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவிக்க டாக்குத்தார் அ. சின்னத்த

தமிழ் அவர்கள் பொற்கிழி வழங்கிச் சிறப்பித்தார். சுரித்திரம் கண்டறியாத பெருவிழா இது.

02-03-1967 வியாழக் கிழமை வண்ணை வைத்திசுவர் வித்தியாலயத்தில் நீதியரசர் வீ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்ற தகூராண்டம் உரைநூல் சிறப்பு விழாவில், கலாநிதி ஆ. சுதாசிவம், ஶா. கி. லக்ஷ்மணன் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, செந்தமிழ் மணி பண்டிதர். பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை, பேராசிரியர் வைத்தியகலாநிதி அ. சின்னத்தம்பி முதலான பலர் நாவலர் வழியிற் பண்டிதமணி அவர்கள் ஆற்றிவரும் தொண்டினை வெகுவாகப் புகழ்ந்து உரை நிகழ்த்தி னார்கள். சௌவாசிரியர் கலாசாலையின் முன்னெநாள் அதிபர் மயிலிட்டி சி. சுவாமி நாதன் அவர்கள் பண்டிதமணி அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவித்தார்.

சாகித்திய மண்டலத்தீன் உயர் உறுப்பினர்

சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கந்த புராணம் தகூராண்டத்துக்குக் கிடைத்தது. 04-11-1968 திங்கட்சிமை வைத்திய கலாநிதி பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் தலைமையில் வெள்ளவத்தை சைவமங்கையர் கழக மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் இலக்கிய விழாவில் “இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தீன் உயர் உறுப்பினர்” என்ற விருதினை கலாசார அதிபர் ஹெம்பூரேமேவர்த்தனா அவர்கள் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு அளித்துக் கொரவித்தார்.

இலக்கிய கலாநிதி

முதுபெரும்புலவர், மகாவித்துவான் ஆகிய பட்டங்களும் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இறுதியாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய இங்கிய கலாநிதியிப் பட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம்.

இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரை ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற கூரவப்பட்டத்தினை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வாயிலாகப் பெற்ற ஒரேயொருவர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களேயாவர். 31-05-1978 இல் பண்டாரநாயக்கார் சர்வதேச ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விசேஷபட்டம் ஸிறப்பு விழாவில் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற கொரவப்பட்டத்தினை வழங்கினார்கள். அவ்விழாவில் பண்டிதமணி அவர்கள் பற்றிய அறிமுக உரையைப் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் ஆற்றினார். இரத்தினச் சூருக்கமாக இருந்தது அவரது அறிமுக உரை. பண்டிதமணி அவர்கள் சார்பில் அவ்விழாவில் யான் கலந்து கொண்டேன். உடல் நலக்குறை வால் பண்டிதமணி அவர்கள் பங்கு கொள்ள முடியவில்லை.

அதனால் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் யாழ் வளாக தத்தில் பாராட்டுப் பெருவிழா ஒன்றினை 25-06-1978 ஞாயிறு ஏற்பாடு செய்து தாமே தலைமை தாங்கிக் குறித்த ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற கொரவ விருதினை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் பண்டிதமணி அவர்களிடம் சமர்ப்பித்தார்.

பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தினால் இலக்கிய கலாநிதியிப்பட்டம் வழங்கப்பட்டதையுத்துப் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை பெருவிழா எடுத்தது.

பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் தலைமையில் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் 14-08-1978 திங்கள் மாலை இடம்பெற்ற பாராட்டுப் பெருவிழாவில் ‘சிந்தனைக்களஞ்சியம்’ என்ற நூலும் கலாநிதி மலரும் வெளியீடு செய்யப்பெற்றன. அறிஞர்கள் பலர் பாராட்டுரை வழங்கினார்கள். பண்டிதமணி அவர்கள் தமது பதில்

உரையில் “ஆசிரியர் திரு. அ. பஞ்சாட் சரம் எனக்கு வாய்த்த அநுமான்” என்று அன்பு மிகுதியாற் குறிப்பிட்டது இன்றும் எனகாதில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

நால்கள் வாயிலாகப் பாராட்டு

பண்டிதமணி அவர்களைப் பற்றி இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள் ஒரு நூல் செய்திருக்கிறார். நூலின் பெயர் மூன்றாவது கண்.

பண்டிதமணி அவர்களையும் புலவர் மணி அவர்களையும் இணைத்து ‘வாழையடிவாழை’ என்ற தலைப்பைக் கொண்ட ஒரு நூலைச் செய்திருக்கின்றார் திரு. க. செபரத்தினம் அவர்கள். பண்டிதமணி அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் வெளி வந்தது பண்டிதமணி நினைவு மலர். குறித்த நூல்கள் வாயிலாகப் பண்டிதமணி அவர்களைத் திரிக்கரண சுத்தியுடன் பாராட்டி இருக்கின்றார்கள் அறிஞர்கள். பண்டிதமணி அவர்கள் மறைந்து பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தபொழுதிலும் அவரையாரும் மறக்கவில்லை.

‘ஆடிப்பிறப்பொடு கத்தரித்தோட்டமும் ஆக்கியளித்த புலவர்பிரான்’ என்று நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரவர்களைப் பாராட்டியவர் பண்டிதமணி அவர்கள். “வண்டமயிழிதமறி பண்டிதமணியே” என்றார் நவாலியூர் புலவர் அவர்கள்.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் உயர் பட்டப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் ஒரு யுகபுருஷன் பண்டிதமாமணி என்று கூறிப்பிட்டுள்ளார்.

பண்டிதமணி அவர்கள் மறைவை யொட்டிக் கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வ. ஐகந் நாதன் அவர்கள் தமது அநுதாபச் செய்தி

யில் “கந்தபுராணத்திலே அவருக்கு மிகத் தேர்ச்சி உண்டு. தகூகாண்டத்துக்கு அருமையான ஓர் உரையை எழுதியுள்ளார். அவரைப்போல எழுதுகிறவர்கள் மிகவும் அருமை. எத்தனையோ நுட்பமான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றார். அவர் அமரரானாலும் அந்த உரை அவரை நினைவுட்டிக் கொண்டே இருக்கும்” என்று தெரிவித்துள்ளார்.

ஞந்தையிற் பண்டிதமணி

தபால் திணைக்களம் நல்லை நகர் மூலமூலீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவர்களைக் கொரவிக்கு முகமாக முத்திரை வெளியீடு செய்தது. சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம், சேர். வை. துரைசாமி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது துணை வேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி ஏ. பெரிய தம்பிப்பிள்ளை உள்ளிட்ட பல பெரியார்களை நினைவு கூரும் வகையில் முத்திரை வெளியிட்டதன் மூலம் அரசு குறித்த பெரியார்களைக் கொரவித்துள்ளது.

நமது நாட்டில் தமது கல்விப்பணியின் வாயிலாக மக்கள் மனதில் முத்திரை பதித் தவரான இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதி ப்பிள்ளை அவர்களது நூறாண்டு பிறந்ததின் நிறைவை ஒட்டி இலங்கை தபால் திணைக்களம் முத்திரையை வெளியிட முன்வந்து தமை (04-12-1999) மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய சம்பவமாகும். இம்முத்திரை வெளியீட்டின் மூலம் பண்டிதமணி அவர்கள் து புகழ் உலகளாவிய வகையில் எங்கும்பரவு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டிதமணி அவர்களின் புகழ் ஈடு இணையற்றது.

உலகுள்ளவரை அவரது புகழ் நிலைத்து நிற்கும்.

ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம்
(காரியத்திசி, பண்டிதமணி நூல்வெளியீட்டுச் சபை)

நாவலர் வழியில் நற்பணியாற்றிய பண்டிதமணி

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணை பதிப்பின்னள் (1899—1986) அவர்களது நூறாவது பிறந்துதினை நிறைவு விழாவினை யொட்டிச் சிறப்பு மலரொன்று வெளிவர வூள்ளதை அறிந்தும், அவ்வறிஞரைக் கொரவிக்கும் முகமாக முத்திரையொன்று தபால் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட வூள்ளதையிட்டும் நாம் அகமிக மகிழ்கின் றோம். இந்நிகழ்வுகளினால் சைவ உலகம் பெருமையும் உவகையும் அடைகின்றது. பண்டிதமணிக்குக் கிடைக்கும் இந்த உயர் கொரவத்தினால் சைவப் பாரம் பரியம் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. இத்தகைய அரிய பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்தி அயராது உழைத்துவரும் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையையும் அதன் உந்து சக்தியாக விளங்கும் காரியத்திலே ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம் அவர்களையும் மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம். எமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

அமரர் பண்டிதமணி சிறந்த சிந்தனையாளர்; நல்லவறிஞர்; சைவ வாழ்வு வாழ்ந்த பண்பாளர்: நாவன்மையிக்கவர். நாவலர் மரபில் அசையாத பற்றுக்கொண்டவர்; அம்மரபை முன்னெடுப்பதில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்; அவரது பணியால் அடுத்த தலைமுறையினர் நாவலர் மரபை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பேற்பட்டது. ‘‘நமக்கு இனி வழி நாவலர் வழியே’’ என்ற மன உறுதியுடன் செயற்பட்ட பெருந்தகை பண்டிதமணி. சைவத்தையும் தமிழையும்

இரு கண்கள் எனக்கொண்டு இத்துறை கள் வளர்ச்சியடைய அளப்பரிய ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றை யெல்லாம் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையினர் காலத்துக்குக் காலம் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகின்றனர். இவர்களது இப்பணியின் பயனாய் அவ்வறிஞரது சமயப்பணி, கல்விப்பணி போன்ற வற்றை இளந்தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பேற்பட்டுள்ளது.

பண்டிதமணி திருநெல்வேலி சௌராசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் முப்பது ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றிய காலம் ஈழத்துச் சைவ பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு பொற்காலமாகும். சைவாசிரியமானவர்களுக்கு அவர் கல்வி புகட்டி சிறந்த ஆசிரியப்பணி ஆற்றியதன் பயனாய் நல்லதொரு சைவாசிரியப் பாரம்பரியம் உருவாக வழிகோவினார். திருநெல்வேலி சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் துணையுடன் திருநெல்வேலியில் காவிய பாடசாலையில் ஆற்றிய பணி அவரது புலமைத்துவத்திற்கு மற்றுமொரு உரைகல்லாகும்.

சிந்தனையாளர், உப அதிபர் பொ. கைலாசபதி அவர்களது தொடர்பினால் பண்டிதமணி ஆத்மீக வாதியாகத் திகழ வாய்ப்பேற்படலாயிற்று. பண்டிதமணியிடம் பயிற்சி பெற்றவர் என்ற காரணத்தால் தமிழாசிரியர்கள் உயர் கொரவம் பெற்றனர். இன்றும் அப் பெருமை நீடிக் கின்றது. அவர்கள் பரம்பரையின்

செயற்றிறனுக்கும் சைவமரபு காக்கும் திறனுக்கும் குருபக்திக்கும் ஓர் உதாரண புருஷராக எம் மத்தியில் விளங்குவர் ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம் அவர்களாவர். இவரைப் போன்று இன்னும் பலர் பண்டிதமணியின் வழி காட்டவில் நல்லாசிரியராகத் திகழ்கின்றனர்.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத் திச் சங்கத்திற்கு ஆற்றியபணி மகத்தானது. திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல் லூரியோடு பண்டிதமணி கொண்ட தொடர்பினால் கல்விமான்கள் மத்தியில் அவர் பேரும் புகழும் பெற வாய்ப்பேற்படலாயிற்று. அவருடைய தமிழ்ப் புலமைத்துவத்தின் பயனாய் ‘பண்டிதமணி’ பட்டமும் கிடைக்கப்பெற்றது. சமயத்தை யும் இலக்கியத்தையும் முன்னெடுப்பதற்கு அவர் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன். கற்றல், கற்பித்தல் ஆகியவற்றால் மேன்மை பெற்ற பண்டிதமணி நல்லறி ஞர்களோடு கலந்துரையாடி தனது புலமைத்துவத்தின் எல்லையை விரிவுபடுத்திக் கொண்டார். நாவலர் து ஆக்கங்களை ஆழமாகக் கற்று அவரைப்பற்றியும் அவரோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் பற்றியும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுவராவர். இதன்வழி பல நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகள் அவரது ஆக்கங்களாக வெளிவந்தன.

பண்டிதமணியின் தமிழ் நடை தனி நடை. அவருடைய ஆக்கங்கள் பல நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் எழுதிய நூல்களில் ‘கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டாடை’ சிறப்பாக அமைந்ததோடு அவருக்குப் பெரும் புகழையும் ஈட்டிக் கொடுத்தது. யாழ்ப்பாண கலாசாரம் ‘கந்தபுராண கலாசாரம்’ எனப் போற்றியவர் பண்டிதமணி. அவரது இந்நூல் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே சிறப்பாக வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவருக்கு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ‘இலக்கிய கலாநிதி’ பட்டம் வழங்கி சிறப்பித்தமை அவரது புலமைக்குக் கிடைத்த அங்கிகாரமாகும்.

பண்டிதமணியின் பல நூல்களும் அவரது கட்டுரைகளும், பேச்சுக்களும், சமயம், இலக்கியம் தொடர்பான உயர்ந்தசிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. நாவலரைப் போன்று நெட்டிக் சிரமமங்காரியாக வாழ்ந்த இவர் கற்றல், கற்பித்தல், தான் சிந்தித்தவற்றை மற்றவர்களுக்கு தெவிவாக எடுத்துக் கூறல், அவற்றை எழுத்தில் வடித்தல் ஆகிய பணிகள் சிறக்க தம் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தவராவர். யாழ் ப்பாணத்துச் சைவப் பாரம்பரியம் மேன்மையடைவதற்கு அவரது தன்னலமற்ற பணி பெரும்துணையாக அமைந்தது. தனது வாழ்வின் இறுதி முச்சுவரை இப்பாரம்பரியத்தின் உயர்ச்சியையே கருத்திற்கொண்டவர்

நாவலர் வழி சைவம் வளர்த்த சான்றோனாக விளங்கிய பண்டிதமணிக்கு நூறாவது பிறந்ததின் நிறைவு விழாநிகழ்வுது சாலைப்பொருத்தமான காரியமாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டு வரலாற்றிலே ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர் வரிசையில் தனக்கோர் தனியிடம் வகுத்துக்கொண்ட பண்டிதமணி விட்டுச்சென்ற சிந்தனைகள் வழி சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை மேன்மையுறச் செய்வதில் எம்மை நாம் அர்ப்பணித்துக் கொள்வதே அவ்வறிஞருடைய நூற்றாண்டு பிறந்ததின் நிறைவு விழாவின்போது நாம் அனைவரும் செய்யக்கூடிய அளப்பளிய கடமையாகும். அவருடைய அரிய சிந்தனைகளுக்கு எதிர்வரும் புத்தாயிரம் ஆண்டிலே செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்கு நாம் அனைவரும் முன்னின்று உழைப்போமாக. அப்பெரியாருடைய நூறாவது பிறந்ததின் நிறைவு விழாதொடர்பாக நிகழவிருக்கின்ற அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் பூரணப் பொலிவு பெறவும் அதன் வழி சைவ உலகம் பயன்பெறவும் எல்லாம் வஸ்து தில்லை நடராஜப்பெருமானின் திருவருள் பொலிவதாகுக. இவ்வரியபணியில் தம்மை ஈடுபடுத்துக் கொண்ட பண்டிதமணி நூல் வெளியிடுச் சைவயினர்க்கும் மற்றும் அனைத்து அன்பர்களுக்கும் ஆவ்வர்களுக்கும் எமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பேராசிரியர் கலாந்தி ப. கோயாக்குஜன ஜூர்,
தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முத்திரை பதித்தவருக்கு முத்திரை

பண்டிதமணி அவர்களுடைய கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களும், பொன்னாற் பொறிக் கத் தகும் எழுத்துக்களும், மன்றமாசற்ற நல்லனவற்றைக் கேட்டார்ப்பினிக்கும் வகையில் இனிது விரித்துரைக்கும் பெரு வாக்கும் இஞ்ஞான்று தமிழ் வழங்கும் எல்லையிலுள்ள புலவர் அனைவர்க்கும் அப்பெருமான் தலைவராம் நிலையில் நிற்றலைப் புலன் உடையார்க்கு எளிதிற் புலப்படுத்தும்.

“சழநாடும் தமிழ் நாடும் சிறப்பாகச் சௌவ அமைப்புக்களும் அவர்தம் திருக் குறிப்பில் நிற்கப்பெற்றால் உய்யலாம்”

மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத் திலே சைவசித்தாந்தத் துறைத்தலைவராக விளங்கிய தத்துவப் பேரறிஞர் அமரர் க. வச்சிரவேல் முதலியார் அவர்கள் 1968ம் ஆண்டிலேயே மிக்க ஆராமமோடு இப்படி எழுதினார்கள்.

இரு கால் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து மற்றொரு குரல் ஒலிக்கிறது. “பண்டிதமணியை முறையாக முழு மையாகக் கண்டு செம்மையாக ஆராய்ந்து எழுதுவது அரிதில்முயன்று செய்யவேண்டிய காரியமாகும். ஏனெனில், பண்டிதமணியிடம் பல்வேறு துறைகளில் இருந்த நுழைபுலத்தினை, நுட்பமாக தெளிவாக ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவதற்கு வேண்டிய ஒரே நிகரான பல்துறை அறிவுத்திறனை நமது சமுதாயத் தில் தனி ஒருவரிடம் காண்பது அரிது”

ஒலித்த குரலுக்குரியவர் பேராசிரியர் சு. சுகீந்திரராசா அவர்கள்.

பண்டிதமணியவர்களின் ஆராய்ச்சி வன்மையை நோக்கிய பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் வியப்புரை இது. “...வெட்சித்தினை குறிஞ்சித்தினையின் புறணாக எவ்வாறு அமைகின்ற தென்பதற்குப் பண்டிதமணி கூறிய விளக்கம் முன்பு எவருமே சுட்டாதது, மிகவும் சமத்காரமானதாக (ingenious) காணப்படுவது. பண்டிதமணியின்கருத்துக் களில் எம்மை மிகவும் கவர்ந்தது கைக்கிளை, அண்பினைந்தினை, பெருந்தினை என்பவற்றை அவர் துவிதம், அத்துவிதம், ஏகம் என்பவற்றோடுபொருத்திக் குறிப்பிடும் உத்தியாகும்.”

மேற்படி கூற்றுக்கள் ஆராய்ச்சிவல்ல அறிஞர்கள் கூறியவை; பண்டிதமணியவர்களின் பெருமையைப் புலப்படுத்துபவை.

யான்வெறும் ரஸிகன், எனக்கெட்டி யவரையிலே பண்டிதமணிய வர்களின் எழுத்துக்களிலே மூழ்குபவன். என் ரசனையின் வெளிப்பாடே ‘சழநாடு’ இருபத்தெந்தாவது ஆண்டு நிறைவு(1984-02-11) மலரில் வெளிவந்த தமக்குவமையில்லாத தமிழ்நினர் என்ற கட்டுரை.

பல்துறை அறிவுக் களஞ்சியமாய் முத்திரைபதித்த அந்த மேதைக்கு இன்று இலங்கைத் திருநாடு முத்திரை வெளியிட்டு அஞ்சலி செய்கிறது; நன்றிபாராட்டுகிறது.

முத்திரையையும் கடித உறையையும் காட்டி அத்துவித விளக்கம் அருளிய அந்த மகானுக்கு முத்திரை வெளியிடுவது வெகு பொருத்தமே.

பண்டிதமணியவர்கள் வாழ்ந்த காலத் திலை வாழுக்கொடுத்துவைத்தோர் பாக்ஷிய

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டு மூலகு.

சா வி க ஸ். பண்டிதமணியவர்களுடைய ஆசிர்வாதத்துக்குப் பாத்திரமாகும் பேறுற றமை என் பெறற்கரும் பேறு.

எல்லாம் ‘எப்பவோ முடிந்த காரியம்’*

— திருக்குறள்

தெகிவளை.

ஜனாத்தர் க. உமாநகேஷவரன்

வாழ்வியலின் அருஞ்செல்வம்

தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்த அறிஞர்களை நினைவு கூர்தல், அவர்களுடைய பணிகளைப் போற்றிப் பல்நிகழ்வுகளை ஏற்பாடுசெய்தல், என்பவை சிறப்புமிகு செயற்பாடுகளாகும்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பிறந்துதினை நூற்றாண்டு 1999-06-27 முதல் 2000-06-26 வரை பன்முக நிச்சல்வம்சங்களுடன் கொண்டாடப்படுவது தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் உவகை சேர்க்கிறது.

புத்தாயிரமாண்டில் தமிழ்ச் சான்றோன் பண்டிதமணியின் நினைவுகளுடன் பிரவேசிப்பது காலப்பொருத்தமானது. நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் பிறந்த இவரை புதிய தலைமுறைக்கு அறிமுகந்துசெய்வதற்கு இது உதவுகிறது. அருஞ்செல்வங்களான நமது சமூக முன்னோடிகளின் வாழ்வியலையும் பொதுப் பணிகளையும் வீறார்ந்த இளவுக்களுக்கு வெகுமதிபாகக் கையளிப்பதற்கு இது வழிவகுக்கின்றது. இவற்றின் மூலம் மரபார்ந்த விழுமியங்கள் அடுத்துவரும் சந்ததிகளுக்குப் பத்திரமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளையை 1951-05-13 ஆந் திகதி ‘பண்டிதமணி’ என்று விழித்துப் பெருமைகொண்டது தினகரன். ‘கம்பராமாயணக் காட்சிகள்’ என்ற தலைப்பிலான இவருடைய தொடர் கட்டுரைகள் 1956, 1957, 1958 ஆண்டுகளில் தினகரனில் தொடர்ச்சியாக வெளிவத்து வாசகார்களுக்கு பயன் சேர்த்தன.

பண்டிதமணி நினைவாக முத்திரை வெளியிடப்படும் இத் தருணத்தில் “முத்திரையிற் பண்டிதமணி” சிறப்பிதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தியொன்றை வழங்குவதில் தினகரன் இறும்பூதெய்துகிறது.

லேக் ஹவுஸ்,
கொழும்பு: 10

ராஜ ஸ்ரீநாந்தன்
பிரதம ஆசிரியர் - தினகரன்

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் இலக்கியப்பணி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் அளக்கலாகா அறிவும் பெருமையும் வாய்ந்த தமிழ் முனிவராகத் திகழ்ந்தவர் பண்டிதமணி. அப்பெருமகனது நூறாண்டு விழாவினையொட்டி அவர் பற்றிய சிந்தனை மலர்ச்சியின் அவர்தமது இலக்கியப் பணி பற்றிய பார்வையொன்று இங்கு மலர்ச்சி பெறுகிறது. பண்டிதமணி அவர்களின் இலக்கியப்பணி வளாகத்தை இச்சிறு கட்டுரையினுள் அடக்கிக் காட்டல் இயலுவதன்று. அத்தசையதோர் முயற்சி வானதியின் மகத்துவத்தை வானரத்தின் வால் கொண்டு அளக்க முயல்வதோக்கும். அவரது நாமத்தைச் சிந்திக்கும் தோக்கில் எழுந்ததேயன்றி ஆய்வுத்தரத்தில் அமைந்த தன்று இக்கட்டுரை.

பண்டிதமணி அவர்களின் இலக்கியப் பணி பேச்சு, எழுத்து, போதனை ஆகிய மூன்று நெறிகளில் அமைந்தது. இங்கு எழுத்து வடிவில் அமைந்தவை பற்றியே சிந்திக்கப்படும். தொழில்நுட்ப வியல் விரிவடைந்து நவீன அச்சுப் பதிவு முறைகள் பெருகியுள்ளதன் விளைவாக இலக்கியம் என்ற பெயரில் பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும். இக்காலகட்டத்தில் உண்மை இலக்கியம் யாது என்று வரையறை செய்து இலக்கியத்தைப் படிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்ட, ஆனால் எதைப் படிப் பது என்று தேர்ந்து அறிந்துகொள்ள முடியாத நிலையிலுள்ள மாணவனுக்கு வழி காட்டும் வகையில் பண்டிதமணியின்

எழுத்துத் துறையில் அமைந்த நூல்கள் சில. அவர்தம் இலக்கியப்பணியின் எழுத்துப்படைப்பு மூவகையின்;

1. மாணவரை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தல்;
2. இலக்கிய இரசனையை ஏற்படுத்தல்;
3. இலக்கிய நூல்களில் காணப்பெறும் விழுமியங்களை உணர்தல்.

முதல் வகையில் பாரத நவமணிகள், இலக்கிய வழி போன்றவற்றைக் குறிப்பிட வாம். ‘இலக்கியவழி’ என்ற பண்டிதமணி ஜயாவின் நூல் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணை என்கிறார் மகாமகோபாத்தியாய இலக்கிய கலாநிதி F.X.C. நடராசா அவர்கள். நமது பாரம்பரியமாகிய கல்வி முறையில் கற்றுத்தேற வேண்டிய தமிழ் இலக்கியப் படிப்பு பத்துப்பாட்டு எட்டுத் தொகை பதினெண்கீழ்க் கணக்கு ஆகிய சங்கநூல் களையும் சிந்தாமணி முதலாம் ஐம் பெருங்காப்பியங்களையும் சூளாமணி முதலாம் சிறுபஞ்ச காவியங்களையும் இராமாயண பாரத இதிகாசங்களையும் பல்வகைப் புராணங்களையும் கொண்டது; என்ற அறிமுகத்தோடு நளவெண்பா, நாட்டியார் அரிச்சந்திர புராணம் முதலியவற்றின் சில செய்யுட்பகுதிகளைக் கொண்ட பாடநூல் படிப்போடு அமைந்து விடும் பண்டித பரீட்சைக்குத்தோற்றும் ஒருசிலரே இலக்கியங்களைப் படிக்கும் வாய்ப்புப்

பெற்றிருந்தனர். இந்திலையில் பண்டி தமணி ஜியாவின் இலக்கியவழி மாணவர் உலகில் உண்மை இலக்கியத்தின் உருசியை உணர்ந்து கொள்ள பட்ட பேருதவியாய் அமைந்தது. அதில்வரும் 'காதைகள் சொரிவன செவிநுகர்களிகள்' 'கம்பன் செய்த வம்பு' 'மதியும் பிறையும்' 'கவி கவியாகி றான்' முதலாம் தலைப்புகள் தம் கவர்ச்சி கரமான அமைப்பாலேயே ஆர்வலரைப் படிக்கத்தூண்வனன். சொற்சித்திரம் என்ற கட்டுரை பழையபாடல்களுக்கு உரை காண்பதில் உள்ள சாமர்த்தியம், அதனால் வரும் உவகை இப்படித்தான் உரைகாண வேண்டும் என்ற நெறிப்படுத்தல் ஆகிய வற்றைக் காட்டிநிற்கிறது.

இவ்வாறே பாரத நவமணிகள் என்ற நூலும் மாணவர்களை இலக்கிய விந்தைப் பெருமாளிகைக்கு இட்டுச் செல்லும் நுழை வாயிலாகத் திகழ்கிறது. அறுபதாயிரம் சுலோகங்களையுடையது வடமொழிப் பாரதம் என்பர். அந்த மகாபாரதத்தின் மகத் துவப் பண்புகளையும் தமிழில் வழங்கும் வில்லி பாரதத்தின் விநோதக் காட்சிகளையும் பாரதக் கதாநாயகனான கண்ண பிரான் காட்டும் குபடநடாகக் காட்சி போல் விளங்கும் தர்ம வழியினையும் விளக்குவது. இவ்வாறே அன்பின் ஜீந் தி னை என்ற அழிய நூலும் அகத்துறை நுட்பங்களை மாணவர்கள் இலகுவில் தெரிந்து கொள்ளும் பாங்கில் சங்கத்தமிழிற் சாயல் தழுவிய தண்ணளி மொழியில் எடுத்துக் காட்டி விளக்கிச் செல்வது. தொல்காப்பியத்துக்கு நேயிநாதம் வாய்த்தது போல் களவியலுக்கு அன்பின் ஜீந்தினை அமைந்துள்ளமை, உள்க கொள்றபாலது.

பண்டிதமணி அவர்களது இலக்கியப் பணியின் இரண்டாவது வகை படிப்போர் மறக்கமாட்டா வகையில் இலக்கியர சனையை எடுத்துக்காட்டுவது; அதனை உணரவைப்பது. இங்களும் இரசனைப் பிரவாகத்தைப் பெருகச் செய்ய அவர்க்குத் துணை போவன் நுழைபுவ நோக்கும் சொல்விற்பன்னமுமாம். புன்காஞ்சித்தாதுதன்

புறம்புரைய என்ற சீவக சிந்தாமணியில் வரும் இளவேனில் வருணனைப் பாடலுக்கு பண்டிதமணி அவர்கள் சிந்தனைக் களஞ்சியத்தில் கொடுத்திருக்கும் விளக்கம் இரசனையை ஊட்டுவதற்கு கையாளத் தகும் உத்திகளின் மூலபண்டாரம் என்னலாம். பாடல் விளக்கத்தில் அவர்தம் மொழி நடையின் லாவண்ணியத்தைச் சிறிது பார்ப்போம்.

இணைபிரியாத இரண்டு குயில்கள் ஆனும் பெண்ணும்; காதலனும் காதலியும் காஞ்சிமரக் கொம்பர் ஒன்றில் இருந்து கொண்டு விழித்த கண் இமைக்காமல் திரையெறிகளிற மகரந்தப் பரப்பை அனுபவிக்கின்றன. இடையிடையே தம்வயம் இழக்கின்றன. அந்த இயற்கை அழிகில் ஈடுபட்டாலோ என்று இருதயம் துடிக்கின்றன ஆண்குயில் தன்னையிழந்தே விட்டது. தன்னையறியாமலே அந்தமகரந்தச் சமுத்திரத்தில் மழ்சி உருண்டு புரண்டு எழுந்து பழையபடி தன் இணைபிரியாத பெடையருகில் அமருகின்றது. அதே சமயத்தில் அந்த மகரந்தக் கடவில் இருதயத்தைப் பறி கொடுத்த பெடை அந்த அற்புத மகரந்த பரவசத்தைத் தன் பிரானை நாதனுக்கும் பங்கு செய்து ஆச்சரியப்படும் முகமாகத் தன் பார்வையைக் கணவன் பக்கல் தி ரு ப் பி யது.... பண்டிதமணி அவர்களது இலக்கியப் பணியின் மூன்றாவது வகை நூற்பொருளாய்வு அல்லது விமர்சனம் சார்ந்தது. அவர்களது விமர்சனம் சொல்நோக்கு பொருள் நோக்கு ஆகிய இரு நெறிகளில் படர்வது.

இராமபிரானது பாணத்தின் பண்பினை சிறந்த கவிஞரின் சுவையிக்க பாடலை உவமையாகக் கொண்டு விளக்குவர் கம்பர் பிரான்.

நல்லியற் கவிஞர் நாவின் பெருள் குறித்தமர்ந்த நாமச் சொல்லெனச் செய்யுட் கொண்ட தொடையெனத் தொடையென்றை நீக்கி எல்லையில் செல்வந்தீரா இசையெனப் பழுதிலாத பல்லல்ங் காரப்பணபே காகுத்தன் பகழி மாதோ

இராம பாணம் போல் பண்டிதமணி அவர்களேச் சொல்லிற்பனமும் பல்லவங்காரப் பண்டினது. எனிமை, நகை, அங்கத்தை சமத்திலை என்பன அவ்வலங்காரங்கள் ஒரு விடயத்தை விளக்குவதா பிழுத் சரி, ஒரு செய்யுள் அல்லது நூலை விட்சனம் செய்வதாயினும் சரி இப்பண்புள்ள களிநடம் புரியக்காணலாம்.

அவர்தம் கூர்த்தமதி ஊடுருவற் பொருள் நோக்கிற்கு ஓர் உதாரணத்தைப் பார்க்கலாம்.

ஒரு முறை பஞ்சபாண்டவர்கள் ஒரு இக்கட்டான் நிலையில் சிக்கிக்கொண்டார்கள். ஆரணியத்தில் அவர்கள் வாசம் செய்த காலம் காட்டிலே ஒருதெல்லிமரம், அதில் ஒரே ஒருகனி, அதனைப்பார்த்த பாஞ்சாலி அதனை உண்ணவேண்டுமென்று ஆசைப் பட்டாள், வீமன் அதனைக் கொய்து கொடுத்து விட்டான். பாஞ்சாலி அதனை உண்ணத்தலைப்பட்ட நேரம் தற்செயலாக அப்பக்கம் வந்த வியாச முனிவர் அதனைப் பார்த்து விட்டார். வந்தது மோசம் என்று வருந்தினார். அந்தெல்லிமரம் ஆண்டொன் ருக்கு ஒரு பழமே தரும் என்றும் அதனை மட்டும் உண்டே வாழ்கின்ற முனிவர் ஒரு வர் உளர் என்றும் கணிப்பிற்கு செய்கையால் முனிவரின் சாபத்துக்கு ஆளாக நேருமேயென்று கவன்ற வியாசரி ன் ஆலோசனைப்படி பிரச்சினையைத் தீர்க்க கண்ணபிரானை நாட்டனர். உடனே தலத்துக்கு வந்து நிலைமையைப் புரிந்து கொண்ட கண்ணன் பாண்டவர்களைப் பார்த்து உங்கள் ஒவ்வொருவரது உள்ளத் திலும் இது காறும் வெளிப்படுத்தப்படாத சிந்தனை யுண்டேல் அதனை வெளிப் படுத்துக்கள். பழம் மீளச் சென்று மரத் தில் பொருந்தி விடும் என்றான். இதனைக் கேட்ட ஜவரும்தத்தம் உள்ளக் கிடைக்கையை வெளியிட்ட பின்னர் பாஞ்சாலி யின் முறை வந்தது. அவள் பின்வருமாறு கூறினாள்.

ஜம்புலன்களும் போல் ஜவரும் பதிக ளாகவும் இன்னும்வே நொருவன் என்பெருங் கொழுநன் ஆவதற் குருகும் இறைவனே யெனதுபே ரிதயம் அம்புவி தனிற்பெண் பிறந்தவர் எவர்க்கும் ஆடவரிலா மையினஸ்லால் நம்புதற் குளதோ என்றனள் வசிட்டன் நல்லற மனைவியே யனையாள்.

இப்பாடலுக்குப் பொருள் காண்பதில் பண்ணெடுங் காலமாகச் சர்ச்சையிருந்து வத்தது. குறிப்பாக இன்னும் வேறொரு வன் என்பெருங்கொழுநன் ஆவதற்குருகும் எனது பேரிதயம் என்ற அடிக்குப் பலரும் பலவாறாகப் பொருள் கண்டு கூறினர். திரெளபதிக்கு மாலையிடக் கருதியவேந்தர் பலர் வில்வளைக்க முற்பட்டகாலத்து,

கலைவருத்த மறக்கற்ற கண்ணென்னுங் கழற்காளை அரணிருத்த கயிலையென்னு மலைவருத்த மறவெடுத்த நிருதனென்ன மன்னவையின் வலியுடனே வந்துதோன்றி நிலைவருத்த மறநின்று பரியகொலை நீளவரி நான் மயிரிடைக் கீழ்நின்றநிலை கிலைவருத்த மறவளைத்த வண்ணம்.

பாஞ்சாலி கண்டு இவர் வில்லை வளைத்து விட்டார் என்று எண்ணி உள்ளத்தை தக் கர்னன்பால் நெகிழி விட்டன ஸ் எனச்சிலர் உரைகாண முயன்றனர். இதுபோன்று பல பொருள் பிறழ்ச்சி உரைகள் உலாவி வந்தன. இந்நிலையில் பண்டிதமணி அவர்கள் தந்த உரைப் பரிசினைப் பார்ப்போம் உவமையைப்பார்ப்பதற்கு முன் பாஞ்சாலி பற்றிய அவர் தம் முன்னுரையினையும் உள்கொள் வேண்டும் ‘தெய்வந் தொழா அள்.....’ என்ற தமிழ் வேதத்தின்படி கொழுநனுக்கூடாகத் தெய்வம் தொழுகின்ற ஒரு பெண்ணுக்கு குகணவனுக்கு வேறாகக் காண ஒரு தெய்வம் இல்லை. திரெளபதி பழம் பிறப்பிலே மௌற்கல்வியர் என்ற

முனிவரை மணந்து இறைவனை இறுகப் பற்றிக் கொண்டவர். பிறகு இப்பிறப்பில் அந்தப்பிடி இன்னும் ஸ்திரப்படும் பொருட்டு ஜவர் கணவர்களை ஒருங்கு மணக்க நேர்ந்தத்து. கர்மத் தொடர்பி னாலே அவனுடைய உடம்பு ஜவர்களைத் திண்டியது. அவனுடைய உள்ளாமோ இறைவன் ஒருவனையே பற்றி வேறு யாரையும் திண்டிற்றிலது.

இன்னும் வேறொருவன் என்றது ஈசுவரனை. ஒன்து கணவர்களுக்கு ஊடாக அன்றி நேரில் அந்த ஈசுவரனைக் காணுதற்குத் திரெளபதியின் இருதயம் உருகிக் கொண்டிருந்தது.

அம்புவிதனில் பெண் பிறந்தவர்

எவர்க்கும் ஆடவரில் ஆம் ஜியின் அல்லால் - கொழுநரில் சாந்தித்தியம் ஆகின்ற அந்த ஈசுவரனிடத்தே யல்லாமல், நம்புதற்குளதோ அப்பெண்கள் நம்புதற்கு -நம்மில் பற்றுக் கோடு செய்தற்கு உரியதொரு பண்டமும்வேறு உளதோ, இல்லையே, என்று திரெளபதி தம்மியல்பில் வைத்துப் பெண்மையின் கதியைக்காட்டுகின்றார் இவ்வாறு பொருள் அறியாது நிர்க்கத்தியாகக் கிடந்தபல பாடல்களுக்குக் கதியளித்து, படிப்போர்க்குச் சுவையளித்து இலக்கியச் சோலையிற் பரிமளத்தை யாண்டுஞ் செறி வாகப் பரப்பி இசைகொண்டு வாழ்ந்த இளவேளில் பண்டிதமணி அவர்கள். மேலை நாட்டிற் போன்று நம் தமிழகத்தில் திறனாய்வு வளர்ச்சியடையவில்லை யென்று பொதுவாகக் குறை கூறப்படுவதுண்டு. இது சிவஞான முனிவர் போன்றோரது தீட்சண்ணிய நோக்கினைத் தரிசிக்காதவர்கள் கூற்றாகலாம் பண்டிதமணி அவர்கள் ஆங்கில, பிரஞ்சு, ஜேர்மனிய

இலக்கியங்களை நேரடியாகப் படித்தில்ரேணும் ஆங்கில இலக்கிய தேசியினாலும் மேதைகளுடனான உரையாடல்கள் மூலமாகவும் அவற்றில் நாட்டமும் தீர்ச்சியுடையவராக விளங்கினார். இலக்கியத்திற் கிழக்கும் மேற்கும் என்றகட்டுரையில் ஷேக்ஸ்பியர் ஒருசமயம் 'மார்க் அன்ரனியானார், என் ஆரம்பித்து, வஞ்சனயற்ற புதுட்டஸ் தான் திசை திருப்பப்பட்டதை உணராமல் இறக்கும் போதும் பிராயச்சித்தம் செய்யாது இறக்கச் செய்தது ஷேக்ஸ்பியரின் பாத்திரப்படைப்புப் பலவீனம் என்றும், அன்ரனியின் வஞ்சனவாய்ந்த சந்தைப் பேச்சு வாசகர் மனத்தில் எத்தகைய விபரீத உணர்வை உண்டாக்கியிருக்கும் எனவும் கண்டிக்கிறார். இது, பண்டிதமணி அவர்களின் விமர்சன திறனைத் திட்டமானாலும் இலக்கியத்தில் அறிவியல் விழுமியத்தை வலியுறுத்தி வந்த நிலையையும் எடுத்துக் காட்டுவதாகும். சிலப்பதிகார சிவகசிந்தாமணி விமர்சனச் சண்டைகள் வரவரமுற்றி அறக்கோட்பாட்டுக்கு அப்பாற்போவது இலக்கியமாகாது; கலையுமல்ல என அடித்துக்கூறியவர் பண்டிதமணி.

மன்னா உலகத்து மன்னுயிர் தளிர்ப்பத் தன்னலங்க கருதாது தமிழ் நலங்கருதி என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமானாலே.

என்று கருதியும் அக்கருத்தை இலக்கியப்பணியாய் செயலுறுத்தியும் வாழ்ந்து தம் கீர்த்திப் பிரவாகத் தரங்கத்தைத் தமிழ் அரங்குகளிலும் நமது நெஞ்சாந்தரங்கத்திலும் செறியவிட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் பண்டிதமணி அவர்கள்.

பிள்ளைக்கவி வ. சிவராசசிங்கம்

அரசகரும் மிமாழித்தினைக்களம், முன்னை நாள் உதவி ஆணையாளர்

தமிழால் உயர்ந்தோர்

இலங்கை மணித்திருநாட்டில் வடகோடியில் தென்மராட்சியில் மட்டுவில் கிராமத்தில் அவதரித்த சின்னத்தம்பி கணபதிப் பிள்ளை அவர்களும் கிழக்குக் கோடியில் முருகன் உறைதிருப்பதி மன்றேரில் பிறந்த ஏகாம்பரம்பிள்ளை பெரியதம்பி பிள்ளை அவர்களும் முற்பிறப்புத் தொடர்பினால் 1899ஆம் ஆண்டிலேயே பிறந்து இலங்கைத் தமிழ் வரலாற்றிலே இரட்டையர்களாக நாவலர் காவிய பாடசாலையில் கல்வி கற்றுத்தேறிய ஒரு சாலை மாண்க்கர். 1911 ஆம் ஆண்டு ஜாஸை மாதம் 21ஆம் நாள் காரை நகரில் பிறந்து மட்டு நகர் புகுந்து பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மாணாக்கனாகும் பெரும் பேறு பெற்றவர் F X C நடராசா அவர்கள். இவர்கள் மூவரும் தமிழால் உயர்ந்து தமிழன்னைக்கு அழியாப்புகழ் சேர்த்த தமிழ்நினர்கள்.

இவ்வறிஞர்களின் வரலாற்றினைப் பார்க்கும் போது இவர்களின் இணைப்பு இறைவன் நியதியினால் ஏற்பட்டது என்று தான் கூறவேண்டும். இம் மூவரும் இறுதியில் கௌரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுப் பெருமை பெற்றவர்கள். 1978 மே 31 ம் திகதி இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண நியமத்தலைவராக விளங்கிய பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்

களை வேந்தருக்கு அறிமுகம் செய்யும் பொழுது “இந்த நாட்டிலே தமிழர் சமயத் தினையும் பண்பாட்டினையும் பாதுகாக்க அரும்பாடுபட்ட ஆறுமுக நாவலர் தனக்கென ஒரு மரபினையும் அம்மரபினைப் பேணும் நல்லறிஞர் வரிசையினையும் உருவாக்கிவிட்டார். அந்த வரிசையில் வந்தவர் அறிஞர் பண்டிதமணி அவர்கள். ஆறுமுக நாவலர் எவ்வாறு தனக்கென ஒரு அறிஞர் குழாம்வரிசையினை உண்டாக்கினாரோ அதே போல இன்று இந்தாட்டில் பண்டிதமணி, அறிஞர் குழாம் ஒன்றினை உருவாக்கியுள்ளார்” எனக்கூறினார்.

புலவர்மணி அவர்களின் “விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து, நூல் வெளியிட்டு விழாவும் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பண்டிதமணி நினைவுமலர்” செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் நூல்கள் அறிமுக விழாவும் மகாவித்துவான் F X C நடராசா அவர்கள் தலைமையில் மட்டக்களப்பு மாநகர சபை மண்டபத்தில் 20-5-1990 ஞாயிறு முற்பகல் 9 மணியளவில் ஆரம்ப மாலை நடைபெற்றது. சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த இவ்வைபவத்தில் வடக்கு கிழக்கைச் சார்ந்த அறிஞர் பெருமக்கள் நிறைந்திருந்தமை இப்பொழுதும் பசுமையாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

புவெர்மனி அவர்களுக்கு 1994 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22 ம் திங்கி தேசிய வீரர் தினத்தன்று அவரது உருவம் தாங்கிய தபால் முத்திரை வெளியிடப்பட்டது.

1999 டிசம்பர் 04 ம் திங்கி பண்டித மணியின் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி

அவரது உருவம் தாங்கிய முத்திரை வெளி வருகிறது என்ற செய்தி எமக்கு பெருமகிழ்வைத் தருகிறது. பண்டிதமனி அவர்கள் இப்பொழுதும் எங்களுடன் வாழ்கின்றார்.

ஆசீரியஸ்ரோமணி
த. செல்வநாயகம்

மட்டக்களப்பு

சரீர சுகத்துக்கு ஏதுவாகிய அன்னவஸ்திர முதலியவற்றை யும் ஆன்ம சுகத்துக்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தையும் கொடுப்பது வித்தையேயாதலின், எல்லாத் தானங்களினும் வித்தியா தானமே சிறந்தது. ஒருவருக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்தால், அவை அவருக்கு மாத்திரமே பயன்படும். பயன்படுவதும் சிறிது பொழுது மாத்திரமே. ஒரு விளக்கேற்றுதல், அவ்வொரு விளக்கிலே பல விளக்கும், அப்பல விளக்கினுள்ளும் ஒவ்வொரு விளக்கிலே பற்பல விளக்குமாக, எண்ணில்லாத விளக்கு ஏற்றப்படுத்தற்கு ஏதுவாதல்போல, ஒருவருக்குக் கல்வி கற்பித்தல், அவ்வொருவரிடத்திலே பலரும், அப்பஸ்ருள்ளும் ஒவ்வொருவரிடத்திலே பற்பலருமாக, எண்ணில்லாதவர் கல்வி கற்றுக் கொள்ளுதற்கு, ஏதுவாகும். அவர் கற்ற கல்வியே அப்பிறப்பினன்றி மற்றைப்பிறப்புக்களிலும் சென்று சென்று உதவும். ஆதலின் வித்தியா தானத்துக்குச் சமமாகிய தருமம் யாதொன்றுமில்லை.

— நாவெர் பெருமான்

பண்டிதமணி நினைவு

பண்டிதம் ஸி கணபதிப்பிள்ளை யவர்கள் நினைவாக முத்திரை வெளியிடப் படவிருப்பதனைக் கேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்தேன்.

பண்டிதமணியவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்பு அவரின் முதுமைப் பருவத்திலே தான் எனக்குக் கிட்டியது. பேராயர் சபாயதி குலேந்திரன் அவர்களே என்ன அவரிடம் சென்று “படிக்கக் கூடியதைப் படித்துக் கொள்” என்று அனுப்பினார்.

முதல் நாள் பிழப் புலேந்திரனை உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்று கேட்டேன். “நல்ல சினேகிதம்! நல்ல சினேகிதம்!!” என்றார் பண்டிதமணி. என் பயமெல்லாம் பறந்து போனது!

சிலவாரங்களாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் மலைகளைப் பற்றிப் பேசினோம். அவருடைய ஞாபகசக்தியும், கலகலப்பான் பேச்சும் என்னைப்பெரிதும் கவர்ந்தன. அக்காலகட்டத்தில் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் ஒரு வேலைநிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. இதனைப்பற்றிய பேச்சு வந்து வுடன் அவர் “பள்ளிக் கூடங்கள் நடந்தாலென்ன விட்டாலென்ன? இப்பேராரியுட்டரிகளிலைதானே படிக்கிறாங்கள்” என்று கூறினார்.

பண்டிதமணியின் பரந்த தமிழ் அறிவு, பிரமச்சாரிய விரதம், நகைச்சவையுணர்வு, எளிய வாழ்க்கை, தாழ்மை அவரை எவரும் மதித்து போற்றச் செய்தன.

பண்டிதமணியின் தமிழில் பெருங்காதல் கொண்டிருந்த பேராயர் சபாபதி குலேந்திரனின் ஒரு குறிப்புடன் இவ்வாழ்த் துரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

“Another time I took him a Tamil usage of a word of the 18th century which looked rather funny. He straightaway pulled out a tattered copy of “Kander Alankaram” kept tied together by a small cotton thread and opened out the exact page where the verse having the same phrase (வாருங் கோள்) was used. Such was the depth of scholarship housed in such humble personality. By his death the country loses a dedicated and humble scholar”

பண்டிதமணியின் முத்திரை வெளி சீட்டிற்காக உழைத்தவர்கட்கும் விழாவை நடாத்தும் அன்பர்கட்கும் எனது நன்றியும் பாராட்டுதல்களும்.

அருள் திரு. கலாந்தி. எஸ். ஜெயநேசன்
பேராயர், தென்னிந்திய திருச்சபை

முத்திரையும் பெற்றது நற்பேறு

தேக்கும் தமிழ்சைவச் சிந்தனையின் தேன்சொரிந்து வாக்கும்வாழ் வும்ஒன்றாய் வாழ்ந்தமகான் — ஆக்கமுற எத்தரையில் வாழ்வோரும் இன்முகத்தைக் கண்டுவக்க முத்திரையும் பெற்றதுநற் பேறு.

— சைவப்புலவர் சு. செல்வத்துரை

பண்டிதமணியைக் கண்டது அற்புதம்

— திமிலைத் துமிலன் —

(பண்டிதாணி முத்தீரை வெளியீட்டு வீழா - 4-12-1999)

அன்றொருநாள் என்கினிய அறிவுலக நண்பன்
அழைப்பேற்றுப் புகையிரதம் அதில்ஏறி ஊர்ந்து
சென்றதொரு நினைவின்று தெரிகிறது மனதில்
திருப்பொலியும் நெல்வேலி திகழுமொரு வீட்டில்
தென்றலொடு தென்னோலை விளையாடும் தருணம்
திருநீற்று நெற்றியொடு செந்தமிழே வடிவாய்
நின்றதொரு பெருமகனை நேரினிலே கண்டேன்
நிறைந்தபய பக்தியொடு கரம்கூப்பு கிண்றேன்.

“வாருங்கள், அமருங்கள்” என்றுவர வேற்றார்
வயதினிலே நான்சிறியேன், ஷட்வினிலும் அதுதான்
பேராலும் புகழாலும் அறிவாலும் உயர்ந்தோன்
பேச்சாலே நான்பெற்ற பெருமைளாப் பரிது
ஆரேனும் அவர்போல எனைமதித்த தில்லை
அதுபோல எதுநிகழ்வும் மனப்பதிவில் இல்லை
பாரானும் மாமனிதர் பைந்தமிழின் வேந்தர்
பண்டிதமா மணியவர்மேல் கண்கவிய லானேன்.

ஆஜான பாகுவெனும் ஆளுமையின் தோற்றும்
அழகான குடுமிஅருள் அறிவுலவும் விழிகள்
தேசானா முழுச்சவரம் செய்தமுக மதியம்
தெளிவான மேற்சட்டை யில்லாத தேகம்
மாசேதும் இல்லாது தோய்த்தவென் வேட்டி
மறக்கழுடி யாத்தமிழ்த் திருப்பொலியும் கோலம்
கேசாதி பாதமுதல் மேய்ந்தனள் விழிகள்
கிடைத்தபெரு விருந்துண்டு களித்தனன் அப் பொழுதே.

அன்றிரவு அவர்வீட்டில் தங்கிட்ட பொழுது
 அறுச்சையின் விருந்துண்டு அயர்ந்திட்ட நேரம்
 ஒன்றெனது காதில்லிழ உசார்நிலைய தானேன்
 ஓம், எனது நண்பன் அவர் உயிரான தொண்டன்
 பண்டிதரும் அவனோடு பகர்ந்தமொழி கேட்டேன்
 ‘பாவம்நம துணவவர்க்குப் பழக்கமிலா திருக்கும்
 உண்டாரோ நன்றாக? ’ உசாவியறிந் திட்டார்
 உண்மையில்நான் நெகிழ்ச்சிட்டேன் அவருளத்தை
 — ஓர்ந்தே.

நனிபிரமச் சரியத்தில் தனிநின்ற வீரர்
 நல்லுணவு தனக்காக நாடாத போதும்
 இனியூப சரிப்பாலே எனைதெகிழ வைத்த
 திதயத்தின் நிலைப்பாட்டை என்னென்று சொல்வேன் !
 மனிதநல நேயத்தின் புனிதநெறி கண்ட
 மாண்பான கொடைவளால் வாழ்கபல ஆண்டு
 கனிவுமன மதனோடு நினைவுபல மலரும்
 கணபதியாம் பிள்ளைதமிழக் காவலனே என்பேன் .

அடுத்தநாள் பண்டிதராம் ஜயாவின் பேச்சு
 அங்குள்ள மன்றினிலே; அதுகேட்கப் போனேன்
 நடுப்பகவில் சொற்பொழிவு, நல்லறிஞர் கூட்டம்
 நதிபோல சலசலப்பு, நடந்தசெயல் என்ன?
 கடுப்பிலவர் எழுந்ததிலை, மெதுவாக நிமிர்ந்தார்
 கதைபலமாய் வருமென்று எதிர்பார்த்து நின்றேன்
 மிகுக்கெதுவு மில்லாது மென்குரவில் வார்த்தை
 மெதுமெதுவாய்ப் புறப்படாவுர் விந்தையது கண்டேன் !

ஆச்சரியம் ! ஊசிவிழும் அமைதிவர லாச்சு
 அனைவோரும் ஒருநொடியில் சமைந்தசிலை யானார் !
 பேச்சிடையே ஒருதும்மல் இருமல்வர வில்லை
 பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் அனைவரையும் கட்டி
 மூச்சவிட மறக்கின்ற துரியநிலைக் காக்கி
 மோகனமாய்க் கவர்ந்திட்ட சாதுயியப் பேச்சின்
 வீச்சதனை — பண்டிதரின் வீறதனை ஓர்ந்தேன்
 வியப்புற்று நிற்கின்ற வீறகுதடியா னேன் .

பண்டிதரை மணியான் பண்புதவழி மலையை
 பழுத்ததமிழ்க் கடலான் முத்ததலை முறையை
 அண்டியொரு அணிந்துரையை அரமகட்காய்க் கேட்டேன்
 ஆர்வமொடு ஓர்கவிதை பாடியெனக் கீந்தார்
 தண்டதமிழ்ர் பண்பாட்டை இலக்கியமாய்க் கண்டு
 தம்வாழ்வில் தமிழ்வாழத் தொண்டுபல செய்து
 அண்டிரை வாழ்கின்ற ஜயாவை எளியேன்
 அகமசிதி இத்தருணம் ஆராதிக் கிண்றேன்.

பண்டித மணிகள்
 அன்றெனக் கீந்த
 தண்டமிழ் புனிதத்
 தவப்பயன் அனைய
 அணிந்துரைக் கவிதை
 அழகினைப் பாரீர்.

அன்றோருநாள் நனவினிடை கனவொன்று தோன்ற
 அதில்முழுகி அறிதுயில்செய் தயர்ந்திட்டே னாக
 குன்றென்றில் ஒருகிலம்போ டோரணங்கு நின்றாள்
 கும்பிட்ட படியங்கோ குறுகிஅவன் நின்றார்
 சென்றார்கள் காரேறு முதாரை நோக்கிச்
 சென்றவர்கள் *தாயும்அவள் குசேயுமென லானார்
 நின்றாருங் குறைமுடிக்க வந்ததனை ஓர்நாள்
 நீர்மகளிர் எழுகுரலால் நினைவு செழ்தபோது

இன்னிசைசெய் யாழ்நூல்தான் இருநிலத்தார் வியக்க
 இளங்கோவின் விளக்கமென எழுந்திட்ட தன்றே
 துன்னியலுக் கனவகல விழித்தெழுலும் திமிலைத்
 துமிலன்தரு கன்னியர்கள் எழுவர்அர மகளிர்
 என்னருகில் நின்றார்கள் இவர்கள்புகழ் பேசி
 எடுத்தகவி யத்தனையும் இனித்தினித்துப் பாடி
 நன்னர்விபு லாநந்த அடிகளரு ஸாசி
 நன்னிடுக ஆசிரியர்க் கென்றுதுதி செய்தேன்*

* தீஸ் - கண்ணம்மையார் † சேய் - வீபுலாநந்த அஷுகள்
— சி. க.

